

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 8. toukokuuta 2024
(OR. en)

9786/24

Toimielinten välinen asia:
2023/0187(CNS)

FISC 111
ECOFIN 567

ILMOITUS

Lähettäjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Neuvosto
Asia:	Neuvoston direktiivi ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta – Puheenjohtajavaltion kompromissiteksti

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus.

EHDOTUS

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Oikeudenmukaisen verotuksen varmistaminen sisämarkkinoilla ja pääomamarkkinaunionin moitteeton toiminta ovat Euroopan unionin (EU) politiikan keskeisiä painopistealueita. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää poistaa rajatylittävien sijoitusten esteitä samalla kun torjutaan veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä. Tällaisia esteitä ovat esimerkiksi tehottomat ja suhteettoman raskaat menettelyt, joilla alennetaan rajoitetusti verovelvollisilta sijoittajilta julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista tai joukkovelkakirjoista maksetuista osinko- tai korkotuloista tulon lähteellä perittyjä ylimääräisiä veroja. Lisäksi joissakin tapauksissa on osoittautunut, että nykytilanteessa ei pystytä riittävästi estämään toistuvia veropetosten, verovilpin ja veronkierron riskejä, kuten äskettäiset cum ex- ja cum cum -skandaalit osoittavat. Sen vuoksi tällä direktiivillä pyritään tekemään lähdeveromenettelyistä tehokkaampia ja samalla suojaamaan niitä veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiltä.

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- (2) Jäsenvaltioiden valmiuksia ehkäistä ja torjua mahdollisia veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä heikentää tällä hetkellä sijoittajia koskevien luotettavien ja oikea-aikaisten tietojen puute. Näiden valmiuksien vahvistamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuudesta ottaa käyttöön arvopapereihin tehtäviin rajatylittäviin sijoituksiin liittyvien ylimääräisten lähdeverojen alentamista koskeva yhteinen kehys, joka kestää veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiä. Kehyksen ansiosta pitäisi voida lähentää jäsenvaltioissa sovellettavia eri alennusmenettelyjä ja samalla varmistaa avoimuus ja varmuus sijoittajien henkilöllisyydestä tapauksen mukaan arvopaperien liikkeeseenlaskijoille, lähdeveroasiamiehille, arvopaperien säilyttäjille ja jäsenvaltioille. Kehyksen olisi tämän vuoksi perustuttava automatisoituihin menettelyihin, kuten verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen digitalisointiin (menettelyn ja muodon osalta). Tällaisen kehyn olisi myös oltava riittävän joustava, jotta siinä voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon eri jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset järjestelmät ja samalla tarjota asianmukaiset väärinkäytön vastaiset välineet veropetosten, verovilpin ja veronkierron riskien lieventämiseksi. Tässä suhteessa on tarpeen ottaa huomioon veroviranomaisten erilaiset tilanteet sen mukaan, mikä alennusjärjestelmä on käytössä. Veron alentamista tulon lähteellä koskevassa järjestelmässä veroviranomaiset voivat saada alennuksen soveltamisen jälkeen asiankuuluvat tiedot sijoittajista ja maksuketjusta. Jos sitä vastoin sovelletaan palautusjärjestelmää, veroviranomaisten on ratkaisevan tärkeää saada riittävät tiedot jo ennen alennuksen soveltamista voidakseen arvioida, olisiko alennus myönnettävä. Molemmissa alennusjärjestelmissä vahvistetaan arvopaperien säilyttäjän vastuuta koskevat säännöt niitä tapauksia varten, joissa palautus on perusteeton. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta säännellä keinoja, joilla varmennetut arvopaperien säilyttäjät saavat takaisin rahallisen panostuksensa siinä asetettuihin vaatimuksiin mukautumiseksi tai niiden noudattamiseksi.

- (2 a) Kun otetaan huomioon nämä erot ja myös suhteellisuusperiaate, tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallisia rekistereitä ja raportointivelvollisuuksia, eivät saisi sitoa niitä jäsenvaltioita, joilla on käytössä kattava veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä ja joiden markkina-arvosuhde on alle tietyn tässä direktiivissä määritellyn kynnysarvon. Tavoite edistää tehokkaita ja vankkoja järjestelmiä ylimääräisen lähdeveron alentamiseksi sisämarkkinoilla olisi katsottava saavutetuksi, kun jäsenvaltiot, jotka ylläpitävät kansallista verohelpotusjärjestelmäänsä, täyttävät molemmat tässä direktiivissä määritellyt kriteerit. Ensiksi markkina-arvoa koskevan perusteen olisi oltava kytköksissä talouden kokoon ja mahdolliseen osingonmaksuasteikkoon. Alhainen markkina-arvo merkitsee sitä, että osinkoja jaetaan vain vähän, minkä vuoksi verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski on pienempi. Kun jäsenvaltio saavuttaa tai ylittää markkina-arvosuhteen tietyksi ajanjaksoksi, tämän direktiivin yhteisiä sääntöjä olisi sovellettava peruuttamattomasti. Toiseksi veron alentamista tulon lähteellä koskevien kattavien järjestelmien, jotka mahdollistavat asianmukaisen verokannan soveltamisen maksuhetkellä yksinkertaisella ja tehokkaalla tavalla, olisi katsottava vastaavan tässä direktiivissä säädettyä veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää. Näillä kriteereillä voidaan yhdessä varmistaa, että sijoittajilla on koko sisämarkkinoilla tosiasiallinen mahdollisuus käyttää tehokkaita menettelyjä ylimääräisen lähdeveron alentamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on suhteellisen pienet osakemarkkinat ja riittävän tehokas kansallinen järjestelmä, näiden järjestelmien muuttamista ei pidetä oikeasuhteisena. Lisäksi koska tämän direktiivin yhteiset säännöt kattaisivat lähes koko sisämarkkinat, asianmukainen lähentyminen toteutuisi näin ollen.

- (2 b) Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan sijoittajien pääsy alennusjärjestelmien piiriin kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä veron alentamista tulon lähteellä koskevasta järjestelmästä ja nopeasta palautusjärjestelmästä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyin edellytyksin ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden talouksien kehityserot säilyttää veron alentamista tulon lähteellä koskevan kansallisen sääntelynsä, samalla kun varmistetaan alennusjärjestelmiin pääsy jäsenvaltioissa. Asianomaiset jäsenvaltiot, jotka katsoisivat aiheelliseksi esimerkiksi vahvistaa veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjuntaa koskevia välineitä, voisivat kuitenkin riskinarviointiperusteista riippuen soveltaa tässä direktiivissä säädettyjä välineitä.
- (2 c) Jotta veron alentamista tulon lähteellä koskevaa kansallista järjestelmää voidaan pitää kattavana, sen olisi sisällettävä useita tässä direktiivissä säädettyjä keskeisiä erityispiirteitä. Järjestelmän olisi oltava laajalti sellaisten luonnollisten henkilöiden tai yhteisöjen käytettävissä, joilla on oikeus tällaiseen alennukseen. Kansallisessa järjestelmässä olisi myönnettävä alennuksia niihin oikeutetuille verovelvollisille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltion määrittämiä vaadittuja tietoja ei ole ilmoitettu. Muita kuin 11, 12 tai 13 a artiklassa tarkoitettuja tietoja ei saisi periaatteessa vaatia. Kansallisen järjestelmän olisi oltava käytettävissä sekä suorien että epäsuorien sijoitusten osalta, eikä sen käytölle saisi olla muita kuin 10 artiklan 2 kohdassa säädettyjä esteitä. Kansallinen järjestelmä ei näin ollen saisi tarjota pelkästään oikeudellista mahdollisuutta saada alennus, vaan alennus olisi myös tosiasiallisesti myönnettävä aina, kun verovelvollisella on siihen oikeus. Kansallisessa järjestelmässä ei saisi asettaa lisävelvoitteita, kuten rinnakkaista raportointijärjestelmää. Jäsenvaltion olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat lähdeverotulojen menetyksestä johtuvaa vastuuta, ja seuraamukset, joita sovelletaan kyseistä veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen. **Markkina-arvosuhdetta koskevan edellytyksen osalta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava vaaditut tiedot teknisten sääntelystandardien mukaisesti.** Jos jäsenvaltio ei täytä tai ei enää täytä vähintään toista edellä mainituista kahdesta edellytyksestä (jotka koskevat kattavaa veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää ja markkina-arvosuhteen kynnysarvoa), sen olisi saatettava kaikki tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- (3) Oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi tämän direktiivin olisi katettava ylimääraisten lähdeverojen alennusmenettelyt vain niissä jäsenvaltioissa, jotka soveltavat käteisosinkoihin tai osakkeina jaettaviin osinkoihin eri lähdeverokantoja yksittäisen sijoittajan verotuksellisen kotipaikan mukaan. Tällöin jäsenvaltioiden on myönnettävä alennus, jos korkeampaa verokantaa on sovellettu tilanteessa, jossa olisi pitänyt soveltaa alempaa verokantaa. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus panna täytäntöön samankaltaisia menettelyjä, jotka koskevat korkojen maksamista rajoitetusti verovelvollisille julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista, jotta voidaan parantaa asiaa koskevan alennusmenettelyn tehokkuutta ja varmistaa, että verovelvolliset noudattavat vaatimuksia paremmin. Tässä direktiivissä tarkoitetut menettelyt eivät koske jäsenvaltioita, jotka eivät tarvitse osinkojen tai tapauksen mukaan korkojen ylimääräisen lähdeveron alennusmenettelyjä. Jos ylimääraisten lähdeverojen alentaminen on tarpeen ja jotta voidaan varmistaa yhteinen pääsy ylimääraisten lähdeverojen alennusten piiriin, tällä direktiivillä olisi säänneltävä veron alentamista tulon lähteellä koskevaa yhteistä järjestelmää ja nopeaa palautusjärjestelmää, jotka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön.
- (4) Koska sijoittajat voivat olla sijoittautuneina mihin tahansa jäsenvaltioon, verotuksellista kotipaikkaa koskevaan yhteiseen digitaaliseen todistukseen, jäljempänä 'eTRC-todistus', liittyviä sääntöjä olisi sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa. Sen varmistamiseksi, että kaikilla EU:n verovelvollisilla on käytettävissään yhteinen, asianmukainen ja tehokas todiste verotuksellisesta kotipaikastaan, jäsenvaltioiden olisi käytettävä automaattisia menettelyjä verotuksellista kotipaikkaa koskevien todistusten myöntämiseksi, kun sovelletaan veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää, veron alentamista tulon lähteellä koskevaa kattavaa järjestelmää, nopeaa palautusjärjestelmää tai vakiomuotoista palautusjärjestelmää, jotta saadaan alennus ylimääräisestä lähdeverosta, joka peritään julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista tai tapauksen mukaan koroista, jotka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista. Lisäksi eTRC-todistukset olisi myönnettävä samansisältöisinä ja samassa tunnistettavassa ja hyväksyttävässä digitaalisessa muodossa.

Tehokkuuden lisäämiseksi todistuksen olisi katettava suurin osa sitä kalenterivuotta tai tilikautta (kuten kahdelle eri kalenterivuodelle jakautuva tilikausi tai kalenterivuotta pidempi tilikausi), jolle todistus on myönnetty, ja sen olisi oltava voimassa kotipaikan todistamiseksi kyseisen katetun ajan. Todistuksen myöntäneiden jäsenvaltioiden olisi voitava mitätöidä eTRC-todistus joko kokonaisuudessaan tai osittain, jos veroviranomaisilla on näyttöä siitä, että verovelvollinen ei asu todistuksen myöntäneessä jäsenvaltiossa koko tai osan sitä aikaa, jonka todistus kattaa. Jotta EU:n yhteisöt voitaisiin tunnistaa tehokkaasti, todistuksessa olisi oltava verotunniste tai, jos sellaista ei ole (jos asianomainen jäsenvaltio ei anna tällaista tunnistetta verovelvollisille), verotuksellisesti tehtävältään vastaava tieto, ja jos todistuksen myöntävällä viranomaisella on seuraavat tiedot, eurooppalainen yksilöivä tunniste, jäljempänä 'EUID-tunniste', oikeushenkilötunnus, jäljempänä 'LEI', tai mikä tahansa oikeushenkilön rekisterinumero, joka on voimassa koko todistuksen kattaman ajan. Lisäksi siinä tapauksessa, että luonnollisella henkilöllä ei ole verotunnistetta, koska asuinjäsenvaltio ei anna tällaista tunnistetta verovelvollisille, on tarkoitus säätää myös verotuksellisesti tehtävältään vastaavan tunnisteiden käytöstä. Käytettyjen tunnisteiden olisi oltava voimassa koko todistuksen kattaman ajan. eTRC-todistuksessa on tarvittaessa oltava viittaus siihen kaksinkertaista verotusta koskevaan sopimukseen, jonka osalta verovelvollinen pyytää, että hänen verotukselliseksi kotipaikakseen katsotaan todistuksen myöntävä jäsenvaltio. Jotta lähdejäsenvaltio voisi tunnustaa eTRC-todistuksen päteväksi todisteeksi kotipaikasta, on olennaisen tärkeää, että kun lähdeveron alentamista haetaan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräysten nojalla, kyseinen sovellettava kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty sopimus mainitaan eTRC-todistuksessa. Todistuksen myöntävä viranomainen voi merkitä todistukseen useamman kuin yhden sovellettavan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen. Vaikka eTRC-todistus on tarkoitettu ensisijaisesti lähdeveromenettelyjen toteuttamista varten, sillä voi myös olla laajempi soveltamisala, ja sen avulla voidaan todistaa verotuksellinen kotipaikka muitakin kuin lähdeveromenettelyjä varten. Lähdeveron alentamiseen tarkoitettuja menettelyjä varten myönnetty eTRC-todistus ei voi sisältää lisätietoja. eTRC-todistus on tarkoitus myöntää kerran kalenterivuoden aikana tai kerran tilikauden aikana, vaikka sama verovelvollinen sijoittaisi useaan kertaan samoihin lähdejäsenvaltioihin, kunhan verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka pysyy samana.

- (5) Ylimääräisen lähdeveron tehokkaamman alentamisen tavoitteen saavuttamiseksi unionissa olisi otettava käyttöön yhteiset menettelyt, joiden avulla voidaan nopeasti saada selkeät ja turvalliset tiedot sijoittajan henkilöllisyydestä erityisesti silloin, kun sijoittajapohja on laaja eli kyseessä ovat sijoitukset julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin arvopapereihin, jolloin yksittäisten sijoittajien henkilöllisyyden tunnistaminen on haastavaa. Tällaisten menettelyjen olisi myös mahdollistettava toisena vaiheena asianmukaisen verokannan soveltaminen maksuhetkellä (veron alentaminen tulon lähteellä) tai maksetun ylimääräisen veron nopea palauttaminen. Koska rajatylittäviin sijoituksiin liittyy yleensä arvopaperien säilyttäjien maksuketju, asiaankuuluvilla menettelyillä olisi myös voitava jäljittää ja tunnistaa säilyttäjien ketju ja siten tulovirta arvopaperin liikkeeseenlaskijasta rekisteröityyn omistajaan sekä tiedot taustalla olevasta sijoittajasta. Yleisimpiin sijoitusjärjestelytyyppeihin kuuluu yleensä säilyttäjäpankki tai muu sijoitusyksikkö (kuten välittäjä), joka pitää arvopapereita hallussaan omissa nimissään taustalla olevan sijoittajan puolesta. Tämänäyttöisissä järjestelyissä taustalla olevaa sijoittajaa pidettäisiin arvopaperien rekisteröitynä omistajana. Jäsenvaltioiden, jotka perivät arvopaperituloista lähdeveroa ja myöntävät alennuksen ylimääräisestä verosta ja joilla ei ole kattavaa veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tai joiden markkina-arvosuhde on vähintään tässä direktiivissä vahvistettu kynnysarvo, olisi sen vuoksi perustettava kansallinen rekisteri niille arvopaperien säilyttäjille, joilla on merkittävä rooli maksuketjussa, ja ylläpidettävä sitä. Kun tällaiset säilyttäjät on rekisteröity, ne olisi velvoitettava tapauksen mukaan raportoimaan saatavillaan olevat tiedot käsittelemistään osinkojen ja korkojen maksuista. Vaadittavat tiedot olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä maksuketjun rekonstruoimiseksi ja siten hyödyllisiä petosten tai väärinkäytösten riskien ehkäisemiseksi, siinä määrin kuin tällaiset tiedot ovat raportoivan arvopaperien säilyttäjän saatavilla. Jäsenvaltiot, jotka soveltavat eri lähdeverokantoja korkoihin ja joiden on toteutettava samankaltaisia alennusmenettelyjä, tai joilla on kattava veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä osinkojen maksamista varten ja joiden markkina-arvosuhde on alle tässä direktiivissä säädetyn kynnysarvon, voivat myös harkita perustetun kansallisen rekisterin käyttöä tarvittaessa.

- (6) Koska arvopaperien maksuketjuihin useimmiten osallistuvat arvopaperien säilyttäjät ovat vakavaraisuusasetuksessa määriteltyjä suuria laitoksia sekä lähdeveroasiamiespalveluja tarjoavia arvopaperikeskuksia, nämä yhteisöt olisi velvoitettava hakemaan rekisteröintiä jäsenvaltioiden kansallisissa rekistereissä. Jos nämä yhteisöt, joilla on rekisteröintivelvollisuus, toimivat yhden tai useamman sivuliikkeen tai yhden tai useamman tytäryrityksen kautta missä tahansa jäsenvaltiossa, näiden yhteisöjen olisi voitava valita, täyttävätkö ne rekisteröintivelvoitteen kussakin lähdejäsenvaltiossa joko yhtenä varmennettuna arvopaperien säilyttäjänä ryhmittymätasolla vai yksittäisen sivuliikkeen tai tytäryrityksen tasolla vai näiden yhdistelmänä. Myös muiden arvopaperien säilyttäjien olisi voitava hakea rekisteröintiä jäsenvaltioiden kansallisissa rekistereissä oman harkintansa mukaan. Olipa kyse pakollisesta tai vapaaehtoisesta rekisteröinnistä, arvopaperien säilyttäjien olisi kummassakin tilanteessa voitava joustavasti päättää, rekisteröityvätkö ne itse vai edustaako niitä jokin toinen niiden puolesta toimiva arvopaperien säilyttäjä, jotta voidaan minimoida hallinnollinen rasite ja vaikutus siihen, miten ne haluavat järjestäytyä. Arvopaperien säilyttäjän olisi itse haettava rekisteröintiä jättämällä hakemus varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisessa portaalissa, jonka olisi toimittava keskitettynä yhteyspisteenä. Hakemukset olisi toimitettava asianomaisille jäsenvaltioille varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin kautta. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden olisi päätettävä rekisteröintihakemuksesta. Sen vuoksi portaalin olisi toimittava välineenä, jossa otetaan huomioon arvopaperien säilyttäjien rekisteröintejä koskevat jäsenvaltioiden päätökset.

Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä tällaista rekisteröintiä koskevista vaatimuksista sekä rekisteröinnin hylkäämistä koskevista säännöistä. Jos rekisteröinti hylätään, arvopaperien säilyttäjien olisi edelleen voitava hakea rekisteröintiä myöhemmässä vaiheessa, jos hylkäämisen perusteet on ratkaistu. Kun arvopaperien säilyttäjät on rekisteröity, niitä olisi pidettävä kyseisessä jäsenvaltiossa varmennettuina arvopaperien säilyttäjinä, ja niihin olisi sovellettava tämän direktiivin mukaisia asiaankuuluvia raportointi- ja ilmoitusvelvollisuuksia samalla, kun niille myönnetään oikeus pyytää tässä direktiivissä säädettyjen alennusmenettelyjen soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi päivitettävä varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaista portaalia varmennetun säilyttäjän rekisteröinnin yhteydessä. Tässä direktiivissä olisi säädettävä myös säännöistä, jotka koskevat kansallisesta rekisteristä poistamista tai alennusjärjestelmiin pääsyn epäämistä. Jos jäsenvaltio päättää rekisteristä poistamisesta tai epää pääsyn alennusjärjestelmiin tai hylkää rekisteröintihakemuksen, sen olisi päivitettävä varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaista portaalia vastaavasti. Tällaisen ilmoituksen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus arvioida toteutettuja toimenpiteitä, poistamista tai hylkäämistä ja ottaa ne huomioon saman arvopaperien säilyttäjän omassa kansallisessa rekisterissään esittämien tulevien rekisteröintihakemusten yhteydessä. Asianomaisten jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä sovelletaan asianomaisten osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, muutoksenhakuoikeus mukaan lukien, kun on kyse jäsenvaltion tekemästä päätöksestä, joka liittyy rekisteröintiin ja poistamiseen kansallisesta rekisteristä.

- (7) Jotta voidaan varmistaa suurempi avoimuus osinko- tai korkomaksun saavan sijoittajan henkilöllisyydestä ja olosuhteista sekä maksuvirrasta liikkeeseenlaskijalta, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi raportoitava tietyissä määrärajoissa asiaankuuluvat tiedot. Tässä direktiivissä olisi säädettävä kahdesta raportointivaihtoehdosta, jotka ovat suora ja välillinen raportointi. Suoran raportoinnin yhteydessä varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi raportoitava tiedot suoraan lähdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Välillisen raportoinnin yhteydessä varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi annettava tiedot arvopapereiden maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä sen mukaisesti, mikä asema näillä varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on siinä arvopaperien maksuketjussa, johon ne kuuluvat. Tietojen olisi lopulta päädyttävä lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, joka raportoi ne lähdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Raportoituihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kyseisen sijoittajan kelpoisuudesta, mutta ne olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat raportoivan varmennetun arvopaperien säilyttäjän saatavilla. Arvopaperien säilyttäjillä, joilla ei ole velvollisuutta rekisteröityä varmennetuiksi arvopaperien säilyttäjiksi ja jotka ovat päättäneet olla rekisteröitymättä sellaisiksi, ei olisi oltava tämän direktiivin mukaisia raportointivelvollisuuksia. Tiedot sellaisten arvopaperien säilyttäjien käsittelemistä maksuista, jotka eivät ole varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä, ovat kuitenkin edelleen merkityksellisiä maksuketjun asianmukaisen rekonstruoinnin mahdollistamiseksi ennen tässä direktiivissä säädettyjen alennusjärjestelmien soveltamista.

- (7 a) Jotta voidaan varmistaa, että maksuketjun tiedoissa ei ole aukkoja ja jotta sijoittajat voisivat käyttää alennusmenettelyjä, direktiivissä olisi annettava varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, joka ei välttämättä osallistu suoraan tiettyyn maksuketjuun, mahdollisuus toimia kyseisessä ketjussa sellaisena arvopaperien säilyttäjänä, joka ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjäksi. Tämä tarkoittaa sitä, että varmennettu arvopaperien säilyttäjäksi täyttää sellaiset tietojen raportointiin ja alennusjärjestelmään liittyvät vastuut ja velvollisuudet, jotka olisivat arvopaperien säilyttäjän vastuulla, jos se olisi varmennettu arvopaperien säilyttäjäksi. Tämän arvopaperien säilyttäjien välisen järjestelyn kautta veroviranomaisten olisi voitava saada kaikki asiaankuuluvat tiedot ja sovittaa ne tehokkaasti yhteen koko maksuketjussa, ja sijoittajien olisi voitava käyttää alennusjärjestelmää myös tapauksissa, joissa on osallisena arvopaperien säilyttäjäksi, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja jota tämän direktiivin mukaiset velvoitteet eivät sido.
- (7 b) Tämä direktiivi ei kuitenkaan saisi estää varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ulkoistamasta tehtäviä, jotka liittyvät niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseen. Sen vuoksi varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi voitava luottaa siihen, että kolmas osapuoli täyttää lähdeveromenettelyä koskevat asiaankuuluvat velvoitteet. Kyseisten velvoitteiden olisi joka tapauksessa oltava edelleen velvoitteet ulkoistaneen varmennetun arvopaperien säilyttäjän vastuulla.

- (8) Jotta pääomamarkkinaunionista tulisi tehokkaampi ja kilpailukykyisempi, olisi helpotettava ja nopeutettava arvopaperien tuloista perittävien ylimääräisten lähdeverojen alennusmenettelyjä, kun asianomaiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät ovat toimittaneet riittävät tiedot muun muassa sijoittajan henkilöllisyydestä. Asianomaisia varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ovat kaikki sijoittajan ja arvopapereiden liikkeeseenlaskijan välisen arvopaperien maksuketjun varmennetut säilyttäjät, joita voidaan vaatia toimittamaan tietoja myös ketjun varmentamattomien arvopaperien säilyttäjien suorittamista maksuista. Jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat huomioon ottaen olisi säädettävä kahdentyyppisistä menettelyistä: ensinnäkin veron alentaminen tulon lähteellä soveltamalla suoraan asianmukaista verokantaa lähdeveron pidätyshetkellä; toiseksi nopea palautusjärjestelmä, jossa varmennettu arvopaperien säilyttäjä esittää palautuspyynnön, jonka lähdejäsenvaltion veroviranomainen käsittelee tämän direktiivin mukaisen määräajan kuluessa. Jos palautuksia ei käsitellä näiden määräaikojen kuluessa, on sovellettava viivästyskorkoa, jos kansallisessa lainsäädännössä on tällaisia säännöksiä. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat III lukua, olisi voitava ottaa käyttöön veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä tai nopea palautusjärjestelmä taikka niiden yhdistelmä sen varmistamiseksi, että vähintään yksi järjestelmä on kaikkien sijoittajien käytettävissä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava rajata vain yhden järjestelmän käyttö erityistapauksiin, kuten vähäriskisiin skenaarioihin, edellyttäen, että toinen järjestelmä on edelleen käytettävissä kaikissa muissa direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa. Maksuihin, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, kuten lähdejäsenvaltiossa asuville rekisteröidyille omistajille julkisesti noteeratuista yhtiöistä maksetut osingot, listaamattomista yhtiöistä saadut osingot tai korot, jos jäsenvaltio ei ole päättänyt soveltaa tätä direktiiviä koronmaksuihin, voidaan edelleen soveltaa ylimääräisen lähdeveron alentamista vastaaviin menettelyihin sovellettavan kansallisen järjestelmän mukaisesti.

Jos direktiivin asiaa koskevat vaatimukset eivät täyty direktiivin soveltamisalaan kuuluvien maksujen osalta tai jos asianomainen sijoittaja niin haluaa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava ylimääräisen lähdeveron alentamista koskevia kansallisia vakioimuotoisia palautusmenettelyjä direktiivissä säädettyjen nopeutettujen menettelyjen varajärjestelmänä. Sijoittajat tai heidän valtuutetut edustajansa, joilla on oikeus alennukseen, voivat vaatia jäsenvaltiossa maksetun ylimääräisen lähdeveron palautusta vain, jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä ei ole hyödyntänyt veron alentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusmenettelyä.

- (8 a) Jäsenvaltioiden olisi ennen nopeaa palautusta koskevan pyynnön käsittelyä voitava panna täytäntöön petostentorjuntatoimenpiteitä ja suorittaa perusteellisia tutkimuksia, jos on olemassa veropetosten tai verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski. Tätä varten jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus hylätä palautuspyyntö tietyin edellytyksin. Kyseisiin edellytyksiin olisi sisällyttävä tapaukset, joissa pyyntöä koskevat vaatimukset eivät täyty tai maksuketjua ei voida rekonstruoida. Palautuspyyntö voidaan hylätä myös, jos jäsenvaltio päättää käynnistää riskiarviointiperusteisiin perustuvan todentamismenettelyn tai verotarkastuksen. Näitä todentamismenettelyjä tai verotarkastuksia voidaan soveltaa mihin tahansa tapaukseen, johon todetaan liittyvän veropetoksen tai verotukseen liittyvän väärinkäytöksen riski.

- (9) Ylimääräisten lähdeverojen alennusjärjestelmien turvaamiseksi jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä, olisi myös vaadittava varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä tarkistamaan alennusta hakevien sijoittajien kelpoisuus. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi erityisesti kerättävä asianomaisen sijoittajan verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus sekä ilmoitus siitä, että kyseisellä sijoittajalla on lähdejäsenvaltion lainsäädännön tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti oikeus saada alennusta lähdeverosta ja, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, siitä että sijoittaja on lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti osingon tai koronmaksun tosiasiallinen edunsaaja siten kuin se on määritelty OECD:n malliverosopimuksen 10 artiklaa tai 11 artiklaa koskevissa selityksissä. Lähdejäsenvaltioilla on siten mahdollisuus pyytää ilmoittamaan tosiasiallinen edunsaaja. Varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä olisi myös pyydettävä tarkistamaan sijoittajan erityisolosuhteiden perusteella sovellettava lähdeverokanta ja ilmoitettava, ovatko ne tietoisia kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty ennen osingon irtoamispäivää. Tässä yhteydessä tämä velvoite olisi ymmärrettävä siten, että sen varmennetun arvopaperien säilyttäjän, joka on lähimpänä sijoittajaa (eli asiakastaan), olisi toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tällaisten tarkastusten suorittamiseksi vilpittömässä mielessä. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien olisi esimerkiksi tarkistettava, ovatko eTRC-todistuksessa tai sitä vastaavassa todistuksessa olevat tiedot tai sijoittajan ilmoituksessa olevat tiedot ristiriidassa niiden tietojen kanssa, jotka kyseiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät ovat keränneet asiakkaistaan tavanomaisen liiketoimintansa yhteydessä ja joita ovat esimerkiksi sijoittajan tilitiedot ja muut tiedot, jotka ne ovat mahdollisesti keränneet noudattaessaan sovellettavia selonottovelvollisuussääntöjä. Sen vuoksi varmennettuja arvopapereiden säilyttäjiä ei pitäisi vaatia suorittamaan lisätutkimuksia tai pyytämään ja keräämään lisätietoja asiakkaaltaan. Lisäksi sijoittajaa olisi vaadittava ilmoittamaan arvopaperien säilyttäjälle kaikista sijoittajan kannalta merkityksellisissä olosuhteissa tapahtuneista muutoksista. Jäsenvaltiot voivat sallia, että huolellisuusvelvoitetta koskevat vaatimukset täytetään vuosittain, paitsi jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä tietää tai sillä on syytä olettaa, että olosuhteet ovat muuttuneet tai että tiedot ovat virheellisiä tai epäluotettavia.

- (9 a) FASTER-menettelyjen soveltaminen perustuu siihen edellytykseen, että rekisteröity omistaja (joko luonnollinen henkilö tai yhteisö, joka on oikeutettu saamaan osinkoa tai korkoa arvopapereiden haltijana) on myös se henkilö, jolla on oikeus saada alennusta lähdeverosta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti. Jos rekisteröity omistaja on myös se, joka on oikeutettu saamaan alennuksen, voidaan soveltaa ainoastaan suoria sijoituksia koskevia säännöksiä. Tilanteissa, joissa rekisteröity omistaja ja veron alennukseen oikeutettu henkilö eivät ole sama henkilö, voidaan kuitenkin soveltaa epäsuoria sijoituksia koskevia säännöksiä. Kyseisten erityissäännösten tarkoituksena on myöntää alennuksia tapauksissa, joissa tietyt yhteissijoitusyritykset tai niiden sijoittajat voivat olla oikeutettuja alennukseen, vaikka ne eivät ole rekisteröityjä omistajia, koska arvopaperit ovat toisen oikeushenkilön tai verotuksellisesti läpinäkyvän yhteissijoitusyrityksen hallussa. Epäsuoria sijoituksia koskevilla säännöksillä varmistetaan, että direktiivissä säädetyt menettelyt ovat laillisten sijoittajien käytettävissä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä yhteissijoitusyrityksen tulkintaan sellaiset yhteissijoitusyritykset, jotka voivat pyytää ylimääräisen lähdeveron alentamista omaan lukuunsa tai sellaisten alennukseen oikeutettujen sijoittajien puolesta, joilla on omistusosuus yhteissijoitusyrityksessä, lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella. Kun varmennettu arvopaperien säilyttäjä osallistuu epäsuoriin sijoituksiin, sen on edelleen täytettävä asianmukaista huolellisuusvelvoitetta koskevat vaatimukset. Lisäksi varmennettu arvopaperien säilyttäjä voidaan saattaa vastuuseen, jos verotuloja menetetään.

- (10) Rahoitusjärjestelyjä tiedetään käytettävän arvopaperin koko tai osittaisen taloudellisen omistajuuden ja/tai asiaankuuluvien sijoitusriskien siirtämiseen. On myös osoitettu, että tällaisia järjestelyjä on käytetty osinkoarbitraasi- ja osingonpesujärjestelyissä, kuten cum ex- ja cum cum -järjestelyissä, joiden ainoana tarkoituksena on saada oikeudettomia palautuksia tai kasvattaa sellaisten palautusten määriä, joihin sijoittajalla on tosiasiallinen oikeus. Rahoitusjärjestelyinä voidaan pitää sellaisia järjestelyjä kuten futuurisopimukset, takaisinostotransaktiot, arvopapereiden lainaksi antaminen ja lainaksi ottaminen, buy-sell back -sopimukset tai sell-buy back -sopimukset, johdannaiset, vakuudellinen limiittiluotonanto ja hinnanerosopimukset, jos niiden tarkoituksena on erottaa väliaikaisesti tai pysyvästi sijoituksen taloudelliset riskit kantava luonnollinen henkilö tai yhteisö osakkeen tai kohde-etuutena olevien oikeuksien laillisesta omistajasta. Mainitut esimerkit eivät ole tyhjentäviä. Lisäksi omistusoikeutta ei ole tarkoitus siirtää arvopapereiden ostajalle tai niitä lainaksi ottavalle, jos arvopapereiden myyjä tai lainanantaja kantaa edelleen taloudellisen riskin minkä tahansa oikeustoimen, kuten arvopapereiden lainaksi antamisen, optioiden tai futuurisopimusten, kautta. Järjestelyjä, joiden mukaan osinko jaetaan asianomaisten osapuolten välillä, voidaan pitää rahoitusjärjestelynä.

Osapuolet eivät aina saa korvausta käteisenä vaan se voidaan toteuttaa käyttämällä epäsuorempia tapoja, kuten arvopapereiden tai johdannaisten hintaeroa. Veroviranomaiset tarvitsevat rahoitusjärjestelyjä koskevia tietoja, jotta ne voivat torjua veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä. Kyseiset tiedot olisi suoran raportoinnin yhteydessä vaadittava vain sellaisilta varmennetuilta arvopaperien säilyttäjiltä, jotka ovat maksuketjuun liittyvän asemansa vuoksi voineet olla suoraan osallisina asianomaisessa rahoitusjärjestelyssä ja jotka pyytävät veron alentamista. Välillisen raportoinnin yhteydessä rekisteröidyn omistajan varmennetun arvopaperien säilyttäjän olisi raportoitava rahoitusjärjestelyjä koskevat tiedot, jotka olisi ilmoitettava arvopaperien maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä siten, että ne lopulta päätyvät lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle. Tämä tarkoittaa sitä, että muiden raportoivien varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on toimitettava kyseisiä rahoitusjärjestelyjä koskevat tiedot lähdeveroasiamiehelle tai nimetylle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle, vaikka kyseiset varmennetut arvopaperien säilyttäjät eivät olisikaan suoraan osallisina asianomaisessa rahoitusjärjestelyssä. Rahoitusjärjestelyjä koskevaa raportointia ei olisi vaadittava joukkovelkakirjojen ja koronmaksujen osalta.

(10 a) Jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa tulon lähteellä tapahtuvan veronalennuksen tai nopeiden palautusmenettelyjen käyttöä tapauksissa, joissa veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski on suuri. Sen vuoksi on aiheellista laatia luettelo tapauksista, joissa jäsenvaltioilla on mahdollisuus evätä veron alennusta koskevat pyynnöt ja suorittaa lisätarkastuksia. Jotta voidaan ottaa huomioon kansallisten oikeusjärjestelmien erot ja erityisesti veroriskien arviointi, tällainen luettelo ei saisi olla pakollinen, ja jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavalta päättää, mihin tällaisista tapauksista olisi sovellettava vakiomuotoista palautusmenettelyä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä, jolla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ei sallita veron alennuksen soveltamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta tapauksissa, joihin liittyvää riskiä jäsenvaltiot pitävät suurena. Tällä toimenpiteellä varmistettaisiin veroviranomaisten paremmat edellytykset torjua väärinkäytöksiä, koska niillä olisi mahdollisuus suorittaa lisätarkastuksia sen määrittämiseksi, ovatko alennuspyynnöt perusteltuja ja hyväksyttäviä. Yksi tällaisista tapauksista on kynnysarvo, joka liittyy brutto-osingon määrään. Tämä kynnysarvo olisi laskettava kutakin rekisteröityä omistajaa tai sellaista sijoittajaa kohti, jolla on oikeus ylimääräisen lähdeveron alennukseen, jos rekisteröity omistaja on yhteissijoitusyritys tai sen nimetty oikeushenkilö. Tätä kynnysarvoa ei pitäisi soveltaa, jos kyseinen yhteissijoitusyritys, **joka on sijoittautunut EU:hun ja jota säännellään EU:ssa**, jäsenvaltion lakisääteinen eläkejärjestelmä tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos, **joka on rekisteröity tai hyväksytty jossakin jäsenvaltiossa direktiivin (EU) 2016/2341 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti**, on oikeutettu kyseiseen alennukseen. Nämä yritykset, järjestelmät ja laitokset ovat erittäin säänneltyjä, ja ne ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvonnan ja vankan sisäisen valvonnan alaisia. Näin varmistetaan asiaankuuluvien säännösten noudattaminen ja minimoidaan veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riski. On kuitenkin tapauksia, joissa verovelvolliset voisivat vaatia alennetun lähdeverokannan soveltamista kansallisilla säännöillä täytäntöön pannun EU:n lainsäädännön perusteella.

Näin on tyypillisesti silloin, kun kansallisessa lainsäädännössä varmistetaan, että sijoittautumisvapaus tai pääomien vapaa liikkuvuus myönnetään tasapuolisesti sekä kansallisissa että vertailukelpoisissa muissa kuin kansallisissa tilanteissa tai kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämä voi edellyttää tarkistuksia, joissa arvioidaan erityisesti tilanteiden vertailukelpoisuutta ja kansallisen lainsäädännön sovellettavuutta rajatylittävissä tapauksissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava käsitellä näitä tapauksia olemassa olevien kansallisten veron alennusta tulon lähteellä koskevien järjestelmien puitteissa, jos olemassa olevat järjestelmät edellyttävät tarkistuksia ja jos niiden johdosta näihin tapauksiin liittyvää ylimääräistä lähdeveroa voidaan alentaa mahdollisimman nopeasti ja turvallisesti.

- (10 b) Koska varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on tärkeä rooli lähdeveron alennuksen tai palautuksen määrittämiseen tarvittavien täydellisten ja virheettömien tietojen toimittamisessa, jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön olisi aiheellista sisältää ainakin säännöt, joiden nojalla varmennetut arvopaperien säilyttäjät voidaan saattaa vastuuseen joko kokonaan tai osittain lähdeverotulojen menetyksestä, joka on aiheutunut siitä, että ne eivät ole täyttäneet kokonaan tai osittain tämän direktiivin keskeisiä velvoitteita. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään säätää alennusta hakevien varmennettujen arvopaperien säilyttäjien ankarasta yhteisvastuusta. Lisäksi muita vastuunäkökohtia olisi edelleen säänneltävä täysimääräisesti jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä. Tähän voivat kuulua yhteisvastuullisesti toimivat lähdeveroasiamiehet, jotka eivät toimi varmennettuina arvopaperien säilyttäjinä, sekä rekisteröityjen omistajien ja sijoittajien joko suoraan tai välilliseen vastuuseen liittyvät tahot, jotka toimittavat puutteellisia tai virheellisiä tietoja varmennetuille arvopaperien säilyttäjille. Tässä direktiivissä ei määritellä sääntöjä, jotka liittyvät vakimuotoista palautusjärjestelmää koskevaan vastuuseen.
- (11) Jotta sovellettavat säännöt olisivat tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- (12) Tämän direktiivin asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa on ratkaisevan tärkeää koko pääomamarkkinaunionin edistämisen sekä jäsenvaltioiden verotulojen suojelun kannalta. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tätä varten komissiolle säännöllisesti tilastotietoja niiden alueella tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta. Komission olisi laadittava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella arviointi, jossa arvioidaan sovellettavien sääntöjen tehokkuutta. Komission olisi tässä yhteydessä tarkasteltava tarvetta saattaa tällä direktiivillä käyttöön otetut säännöt ajan tasalle.
- (13) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin, arvopaperien säilyttäjien raportoinnin, rekisteröityä omistajaa koskevan ilmoituksen ja tämän direktiivin mukaisen alennuspyynnön osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä vakiolomakkeita, joissa on rajoitettu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³ mukaisesti.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (14) Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679. Tässä direktiivissä säädetään tietojenkäsittelystä, jonka tavoitteena on myös palvella yleistä etua eli käsitellä verotusasioita, torjua veropetoksia, verovilppiä ja veronkieroa, turvata verotulot ja edistää oikeudenmukaista verotusta ja näin parantaa mahdollisuuksia sosiaaliseen, poliittiseen ja taloudelliseen osallisuuteen jäsenvaltioissa. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin asianmukainen soveltaminen ja turvata kyseiset yleisen edun mukaiset tavoitteet, jäsenvaltioilla olisi sen vuoksi oltava mahdollisuus rajoittaa tiettyjen asetuksessa (EU) 2016/679 säädettyjen rekisteröidyn oikeuksien soveltamisalaa. Tällaiset rajoitukset eivät kuitenkaan saisi ylittää sitä, mikä on ehdottoman välttämätöntä edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Niiden lisätietojen osalta, joita tämän direktiivin nojalla voidaan vaatia verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todistamiseksi, tällaisten luonnolliseen henkilöön liittyvien tietojen keruun olisi katsottava rajoittuvan luonnollisen henkilön tunnistamiseen.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kyseessä olevien liiketoimien rajatylittävän luonteen vuoksi sekä säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi koko sisämarkkinoilla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725⁴ 42 artiklan mukaisesti,

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen myöntämisestä jäsenvaltioissa ja menettelystä, jolla alennetaan ylimääräistä lähdeveroa, jonka jäsenvaltio voi pidättää julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista saatavista osingoista ja tapauksen mukaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista saatavista koroista, jotka maksetaan rekisteröidyille omistajille, joiden verotuksellinen kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella.

2 artikla

Soveltamisala

1. I ja IV lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin. II lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden sekä yhteisöjen osalta, joiden verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.
2. III lukua sovelletaan peruuttamattomasti kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka myöntävät ylimääräisen lähdeveron alennuksen niiden lainkäyttöalueella asuvan henkilön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista, jos niillä ei ole tällaisissa tapauksissa sovellettavaa kattavaa veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tai jos niiden markkina-arvosuhde on vähintään [...] **1,5** prosenttia [...] kunakin **neljänä** [...] peräkkäisenä vuonna **neljässä** [...] viimeisimmässä tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettuun määräaikaan mennessä saatavilla olevassa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisussa esitetyn mukaisesti.
3. [poistettu]

4. Jäsenvaltiot, joilla on kattava veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä, jota sovelletaan ylimääräiseen lähdeveroon niiden lainkäyttöalueella asuvan henkilön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista, voivat soveltaa III lukua peruuttamattomasti, jos niiden markkina-arvosuhde on alle [...] 1,5 prosenttia [...] vähintään yhtenä neljästä [...] peräkkäisestä vuodesta tai kunakin neljänä [...] peräkkäisenä vuonna viimeisimmässä tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettuun määräaikaan mennessä saatavilla olevassa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisussa esitetyn mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on sovellettava III lukua peruuttamattomasti viiden [...] vuoden kuluessa siitä, kun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen on julkaissut neljännen [...] kerran peräkkäin tiedot, joista käy ilmi, että jäsenvaltioiden [...] 1,5 prosentin [...] markkina-arvosuhde on saavutettu tai ylittynyt kunakin neljänä [...] peräkkäisenä vuonna.
6. Jäsenvaltiot, jotka myöntävät ylimääräisen lähdeveron alennuksen niiden lainkäyttöalueella asuvan henkilön liikkeeseen laskemista julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksetuista koroista, voivat soveltaa III lukua.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'ylimääräisellä lähdeverolla' jäsenvaltion rajoitetusti verovelvollisille omistajille maksetuista osingoista tai arvopapereiden koroista yleistä kansallista verokantaa soveltaen perityn lähdeveron määrän ja kyseisen jäsenvaltion samasta osingosta tai korosta kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai tapauksesta riippuen kansallisen erityislainsäädännön mukaisesti soveltaman alemman lähdeveron määrän erotusta;
- 2) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla osakkeella' osaketta, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla tai 22 alakohdassa määritellyssä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä;

- 3) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla joukkovelkakirjalla' joukkovelkakirjaa, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla, 22 alakohdassa määritellyssä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai 23 alakohdassa määritellyssä organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- 4) 'arvopaperien säilyttäjällä' 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltä arvopaperikeskusta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltä luottolaitosta tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltä sijoituspalveluyritystä tai kyseisten yhteisöjen sivuliikettä taikka kolmannen maan oikeushenkilöä, joka on saanut toimiluvan tarjota arvopaperikeskuksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai kyseisten yhteisöjen sivuliikkeen tarjoamiin palveluihin verrattavissa olevia palveluja kotipaikkanaan olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön nojalla ja joka on osa arvopapereita liikkeeseen laskevan yhteisön ja kyseisistä arvopapereista maksuja saavan rekisteröidyn omistajan välistä arvopapereiden maksuketjua;
- 4 a) 'yhteisöllä' oikeushenkilöä tai oikeudellista järjestelyä, muun muassa yhtiötä, henkilöyhtiötä, trustia tai säätiötä;
- 4 b) 'yhteissijoitusyrityksellä' direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan k alakohdassa määriteltä Euroopan unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa tai vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, jota hoitaa direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan l alakohdassa määritelty Euroopan unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, tai mitä tahansa muuta yhteissijoitusvälinettä, jolla on lähdejäsenvaltion lainsäädännön tai kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella oikeus saada alennusta ylimääräisestä lähdeverosta, tai yhteissijoitusvälinettä, jonka taustalla olevilla sijoittajilla on oikeus tällaiseen alennukseen, jota voidaan pyytää niiden puolesta. Jos tällainen yhteissijoitusväline on sijoittautunut kolmanteen maahan ja yhteissijoituksella itsellään tai sen taustalla olevilla sijoittajilla on oikeus saada alennus ylimääräisestä lähdeverosta, yhteissijoitusväline, sen hoitaja tai sen säilytisyhteisö ei saa olla sijoittautunut kolmanteen maahan, joka on mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon liitteessä I tai delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I;

- 4 c) 'ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavilla laitoksilla' laitoksia sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341⁵ 6 artiklan 1 alakohdassa;
- 5) 'EUID-tunnisteella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 16 artiklassa tarkoitettua yritysten eurooppalaista yksilöivää tunnistetta;
- 6) 'verotunnisteella' jäsenvaltiossa verotustarkoituksiin rekisteröidyn omistajan yksilöivää verotunnistetta;
- 7) 'lähdeveron alentamiseen sovellettavalla menettelyllä' menettelyä, jossa rekisteröidyn omistajan ylimääräisen lähdeveron alaisista arvopapereista saamista osingoista tai koroista perittävää ylimääräistä lähdeveroa alennetaan tai se palautetaan;
- 8) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 5 artiklan mukaisesti ja johon kuuluvat kaikki henkilöt, jotka kyseinen viranomainen on valtuuttanut kansallisten sääntöjen mukaisesti toimimaan sen puolesta tätä direktiiviä sovellettaessa;
- 9) 'arvopaperilla' julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa osaketta tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa joukkovelkakirjaa;
- 9 a) 'talletustodistuksilla' rahoitusvälineitä, jotka ovat vaihdantakelpoisia jäsenvaltion tai kolmannen maan pääomamarkkinoilla ja jotka edustavat Euroopan unionissa sijaitsevan liikkeeseenlaskijan arvopaperiomistusta, kun niillä käydään kauppaa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevassa kauppapaikassa ja kun kauppaa käydään liikkeeseenlaskijan arvopapereista erillään;
- 10) 'suurella laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määriteltyä suurta laitosta;

10 a) 'rahoitusryhmittymällä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

- 11) 'lähdeveroasiamiehellä' yhteisöä, joka on lähdejäsenvaltion lainsäädännön nojalla vastuussa lähdeveron vähentämisestä arvopapereista maksetuista osingoista tai koroista ja tällaisen lähdeveron siirtämisestä lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle tai joka on lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla saanut luvan vähentää lähdeveron arvopapereista maksetuista osingoista tai koroista ja siirtää tällaisen lähdeveron lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle;
- 12) 'täsmäytyspäivällä' arvopaperin liikkeeseenlaskijan asettamaa päivää, jolloin määritetään kyseisen arvopaperin omistajan henkilöllisyys ja siitä johtuvat oikeudet arvopaperien säilyttäjän kirjanpitoon työajan päättymisajankohtana arvo-osuuksina kirjattujen toteutettujen positioiden perusteella;
- 13) 'toimituksella' arvopaperitapahtuman loppuun saattamista, jos se tehdään kyseisen tapahtuman osapuolten velvoitteiden täyttämiseksi siirtämällä varoja tai arvopapereita taikka molempia, 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 7 alakohdan määritelmän mukaisesti;
- 14) 'rekisteröidyllä omistajalla' luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jolla on arvopaperien haltijana täsmäytyspäivänä oikeus saada arvopapereista jäsenvaltiossa lähdeveron alaista osinko- tai korkotuloa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimitusta odottaviin liiketoimiin tehtäviä oikaisuja, jotka voitaisiin tehdä lähdejäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ja joka ei ole muiden lukuun toimiva arvopaperien säilyttäjä kyseisen osinko- tai korkotulon osalta. Lähdejäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti pitää talletustodistusten haltijaa rekisteröitynä omistajana kohde-etuutena olevien arvopaperien haltijan sijaan ikään kuin kyseinen haltija olisi sijoittanut suoraan tällaisiin arvopapereihin;

- 15) 'sijoitustilillä' tiliä tai tilejä, jotka arvopaperien säilyttäjät tarjoavat rekisteröidyille omistajille ja joiden kautta niiden arvopapereita säilytetään tai ne rekisteröidään;
- 15 a) 'käteistilillä' yhtä tai useampaa tiliä, jolle sijoitustilillä säilytettyihin tai rekisteröityihin arvopapereihin liittyvät maksut suoritetaan;
- 16) 'osingon irtoamispäivällä' päivää, josta lähtien osakkeilla käydään kauppaa ilman niistä johtuvia oikeuksia, kuten tapauksen mukaan oikeutta osallistua yhtiökokoukseen ja äänestää;
- 16 a) 'maksupäivällä' päivää, jona julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen osinkoa tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevan joukkovelkakirjan korkoa koskeva maksu suoritetaan rekisteröidylle omistajalle;
- 17) 'rahoitusjärjestelyllä' järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa taikka sopimusvelvoitetta, jolla
- i) osa julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen, josta maksetaan osinkoa, omistuksesta siirretään tai voitaisiin pysyvästi tai väliaikaisesti siirtää etuyhteydessä olevalle tai riippumattomalle osapuolelle; tai
 - ii) osinko korvataan kokonaisuudessaan tai osittain käteisenä tai muussa muodossa toisiinsa etuyhteydessä olevien tai toisistaan riippumattomien osapuolten välillä;

- 18) 'arvopaperien maksuketjulla' sellaisten arvopaperien säilyttäjien muodostamaa kokonaisuutta, jotka käsittelevät arvopapereihin liittyvien osinkojen tai korkojen maksamista arvopaperien liikkeeseenlaskijan ja rekisteröidyn omistajan, jolle tällaisista arvopapereista maksetaan osinkoja tai korkoja, välillä. Välittäjät, jotka ovat direktiivin 2014/65/EU nojalla toimiluvan saaneita sijoituspalveluyrityksiä tai direktiivin 2013/36/EU nojalla toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa sijoituspalvelua tai harjoittavat sijoitustoimintaa, sekä kolmannen maan oikeushenkilöt, jotka ovat saaneet toimiluvan kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön nojalla ja jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa, katsotaan osaksi arvopaperien maksuketjua, silloin kun ne käsittelevät osinkojen tai korkojen maksuja;
- 19) 'kaksinkertaista verotusta koskevalla sopimuksella' sopimusta, jossa määrätään tulojen ja soveltuvien osin pääoman kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta ja joka on voimassa kahden (tai useamman) lainkäyttöalueen välillä;
- 20) 'lähdejäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa on osinkoa tai korkoa maksavan arvopaperin liikkeeseenlaskijan kotipaikka;
- 21) 'nopealla palautusjärjestelmällä' järjestelmää, jossa osingon tai koron maksu suoritetaan yleistä kansallista lähdeverokantaa soveltaen ja jossa sen jälkeen esitetään pyyntö ylimääräisen lähdeveron palauttamisesta 13 artiklassa säädetyssä määräajassa;
- 22) 'veron alentamista tulon lähteellä koskevalla järjestelmällä' järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksuhetkellä sovelletaan asianmukaista lähdeverokantaa sovellettavien kansallisten sääntöjen tai kansainvälisten sopimusten, kuten kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen, mukaisesti;

- 22 a) 'kattavalla veron alentamista tulon lähteellä koskevalla järjestelmällä' jäsenvaltion soveltamaa veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- a) se on sellaisten luonnollisten henkilöiden tai yhteisöjen käytettävissä, joilla on oikeus veron alentamiseen lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti;
 - aa) siinä myönnetään maksupäivänä veron alennus siihen oikeutetuille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltion määrittämiä kyseisen alennuksen hakemiseen vaadittuja tietoja ei ole ilmoitettu;
 - b) kyseinen jäsenvaltio ei epää veron alentamista koskevia pyyntöjä muissa kuin 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa;
 - c) siinä ei 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita lukuun ottamatta vaadita muita lisätietoja veron alennukseen oikeutetulta luonnolliselta henkilöltä tai yhteisöltä ja muilta arvopaperien säilyttäjiltä kuin lähdeveroasiamiehiltä eikä aseteta näille muita velvoitteita kuin soveltuvin osin 11, 12 ja 13 a artiklassa säädetyt tiedot ja velvoitteet;
 - d) kyseinen jäsenvaltio on vahvistanut säännöt, jotka koskevat vastuuta sellaisesta lähdeverotulojen menetyksestä kokonaisuudessaan tai osittain, joka on aiheutunut jäsenvaltiolle veron alentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän soveltamisesta; ja
 - e) kyseinen jäsenvaltio on vahvistanut tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan kyseistä veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen;

- 22 b) 'markkina-arvolla' tarkoitetaan jäsenvaltiossa edustettuina olevien julkisesti noteerattujen yhtiöiden julkisen kaupankäynnin kohteena olevien osakkeiden kokonaisarvoa, jonka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen antaa tiedoksi ja julkaisee vuosittain;
- 22 c) 'markkina-arvosuhteella' jäsenvaltion markkina-arvon prosentuaalisena osuutena ilmaistua suhdetta 31 päivänä joulukuuta Euroopan unionin koko markkina-arvoon 31 päivänä joulukuuta tiettyä vuonna;
- 23) 'vakimuotoisella palautusjärjestelmällä' järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksaminen suoritetaan yleistä kansallista lähdeverokantaa soveltaen, minkä jälkeen esitetään pyyntö ylimääräisen lähdeveron palauttamisesta 13 artiklassa säädetyn menettelyn ulkopuolella.

II LUKU

VEROTUKSELLISTA KOTIPAIKKAA KOSKEVA DIGITAALINEN TODISTUS

4 artikla

Digitaalinen verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus (eTRC)

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä automaattisesta menettelystä verotuksellista kotipaikkaa koskevien digitaalisten todistusten, jäljempänä 'eTRC-todistus', myöntämiseksi luonnolliselle henkilölle tai yhteisölle, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan niiden lainkäyttöalueella.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä eTRC-todistus todistuksen myöntävän viranomaisen myöntämispäivänä tiedossa olevien tietojen perusteella 14 kalenteripäivän kuluessa pyynnön esittämisestä, jollei 4 kohdasta muuta johdu. eTRC-todistuksen on oltava liitteen I teknisten vaatimusten mukainen, ja sen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) jos verovelvollinen on luonnollinen henkilö, etu- ja sukunimi, syntymäaika ja verotunniste tai, jos sellaista ei ole, mikä tahansa verotuksellisesti tehtävältään vastaava tieto;

- b) jos verovelvollinen on yhteisö, nimi, verotunniste tai, jos sellaista ei ole, mikä tahansa verotuksellisesti tehtävältään vastaava tieto, ja jos saatavilla, eurooppalainen yksilöivä tunniste (EUID-tunniste), oikeushenkilötunnus (LEI) tai mikä tahansa oikeushenkilön rekisteröintinumero, joka on voimassa koko todistuksen kattaman ajanjakson;
- c) verovelvollisen osoite;
- d) myöntämispäivä;
- e) todistuksen kattama ajanjakso;
- f) todistuksen myöntävän veroviranomaisen tunnistetiedot;
- fa) tapauksen mukaan yksi tai useampi kaksinkertaista verotusta koskeva sopimus, jonka nojalla verovelvollinen pyytää, että hänen verotukselliseksi kotipaikakseen katsotaan todistuksen myöntävä jäsenvaltio;
- g) mahdolliset lisätiedot, jotka ovat tarpeen verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todistamiseksi siltä osin kuin todistusta ei saa käyttää lähdeveron alentamiseen EU:ssa.

3. eTRC-todistuksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sen on katettava ajanjakso, joka ei ylitä sitä kalenterivuotta tai tilikautta, jota varten se on myönnetty, todistuksen myöntävässä jäsenvaltiossa sovelletun mukaisesti; ja
- b) sen on oltava voimassa kotipaikan todistamiseksi kattamansa ajan, paitsi jos eTRC-todistuksen myöntävällä jäsenvaltiolla on näyttöä siitä, että henkilön, jota eTRC-todistus koskee, verotuksellinen kotipaikka ei ole sen lainkäyttöalueella koko kyseisen kauden ajan tai osan aikaa siitä ja että kyseinen jäsenvaltio mitätöi eTRC-todistuksen joko kokonaisuudessaan tai osittain.

4. Jos verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todentamiseen tarvitaan enemmän kuin 14 kalenteripäivää, jäsenvaltion on ilmoitettava todistusta hakevalle luonnolliselle henkilölle tai yhteisölle tarvittavasta lisääjasta ja viivästyksen syistä.
5. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisen jäsenvaltion myöntämä eTRC-todistus todisteeksi verovelvollisen kotipaikasta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta todistaa, että verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.
 - 5 a. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla luonnollinen henkilö tai yhteisö, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan niiden lainkäyttöalueella, veloitetaan ilmoittamaan eTRC-todistuksen myöntäville veroviranomaisille kaikista muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa eTRC-todistuksen kelpoisuuteen tai sisältöön.
 - 5 b. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla veloitetaan antamaan eTRC-todistus, jos luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan jossakin jäsenvaltiossa, vaaditaan todistamaan verotuksellinen kotipaikkansa veron alentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän tai nopean palautusjärjestelmän soveltamiseksi saadakseen alennuksen ylimääräisestä lähdeverosta, joka on peritty osingoista, jotka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista, tai tapauksen mukaan koroista, jotka on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista, kun kyseisten osakkeiden tai joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijan kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eTRC-todistuksen myöntämiseen käytettävät vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tekniset protokollat, mukaan lukien turvallisuusstandardit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

LÄHDEVERON ALENTAMISEEN SOVELLETTAVAT MENETTELYT

1 JAKSO

VARMENNETUT ARVOPAPERIEN SÄILYTTÄJÄT

5 artikla

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri

1. Edellä 2 artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on perustettava varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri.
- 1 a. Edellä 2 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa III lukua, on perustettava varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansallinen rekisteri.
2. [poistettu]
3. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat kansallisen rekisterin 1 ja 1 a kohdan mukaisesti, on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa rekisterin ylläpidosta ja päivittämisestä.
4. Kansallisessa rekisterissä on oltava seuraavat tiedot varmennetuista arvopaperien säilyttäjistä:
 - a) varmennetun arvopaperien säilyttäjän nimi;
 - b) rekisteröintipäivä;
 - c) varmennetun arvopaperien säilyttäjän yhteystiedot ja mahdollinen verkkosivusto;
 - d) EUID-tunniste tai, jos varmennetulla arvopaperien säilyttäjällä ei ole tällaista tunnistetta, sen kotipaikkana olevan maan antama oikeushenkilötunnus (LEI) tai muu oikeushenkilöiden rekisteröintinumero.

- 4 a. Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa ja 9–13 a artiklaa sovellettaessa sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä huolehtii 9–13 a artiklassa säädettyistä velvoitteista ja vastuista sellaisen arvopaperien säilyttäjän puolesta, joka kuuluu arvopapereiden maksuketjuun ja joka ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jos molemmat arvopaperien säilyttäjät ovat sopineet siitä.
5. Kansalliset rekisterit on asetettava julkisesti saataville komission tähän tarkoitukseen luomalla verkkosivustolla (varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalainen portaali), ja se on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.
6. Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa kaikista päätöksistä, jotka koskevat rekisteröintiä, rekisteröinnin hylkäämistä tai rekisteristä poistamista sekä toimenpiteitä, joita arvopaperien säilyttäjille määrätään kansallisista rekistereistä.
7. Kaikki 6 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet aiheutuvat vastaavan jäsenvaltion asianomaiselle arvopaperien säilyttäjälle tekemästä ilmoituksesta.
8. Komissiota ei missään olosuhteissa voida saattaa vastuuseen varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin sisällöstä tai siitä, että jäsenvaltiot eivät ole vaihtaneet keskenään tietoja arvopaperien säilyttäjien rekisteröinnistä, rekisteröinnin hylkäämisestä tai rekisteristä poistamisesta tai varmennetuille arvopaperien säilyttäjille määrätyistä toimenpiteistä.

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin kehittäminen ja toiminta

1. Komissio kehittää varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin ja ylläpitää sitä joko itse tai kolmannen osapuolen kautta.
2. Jos komissio päättää kehittää tai ylläpitää varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaista portaalia kolmannen osapuolen kautta, kolmannen osapuolen valinta ja kolmannen osapuolen kanssa tehtävän sopimuksen täytäntöönpano komission toimesta on toteutettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 2018/1046 mukaisesti.
3. Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalainen portaali toimii sähköisenä yhteyspisteenä, jonka kautta arvopaperien säilyttäjät voivat hakea rekisteröintiä jäsenvaltioiden rekistereihin. Portaalissa jäsenvaltioiden on mahdollista vaihtaa tietoja arvopaperien säilyttäjän rekisteröinnistä, rekisteröinnin hylkäämisestä, rekisteristä poistamisesta tai varmennetuille arvopaperien säilyttäjille määrätyistä toimenpiteistä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 6, 7 ja 8 artiklan mukaiset tiedot toimitetaan varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaiseen portaaliin ja että niiden rekisterit ovat yhteentoimivia tässä portaalissa.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan varmennettujen arvopaperien säilyttäjien eurooppalaisen portaalin toimintaa koskevat tekniset eritelmät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Vaatimus varmennetuksi arvopaperien säilyttäjäksi rekisteröitymisestä

1. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä 5 artiklan mukaisesti, on vaadittava, että kaikki suuret laitokset, jotka käsittelevät sellaisiin arvopapereihin liittyviä osinko- ja tapauksen mukaan korkomaksuja, joiden liikkeeseenlaskijan kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella, sekä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut arvopaperikeskukset, jotka ovat lähdeveroasiamiehiä samojen maksujen osalta, rekisteröityvät kyseisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin.
2. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä 5 artiklan mukaisesti, on pyynnöstä mahdollistettava kaikkien 7 artiklan vaatimukset täyttävien arvopaperien säilyttäjien rekisteröinti kyseiseen rekisteriin.

Rekisteröintimenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvopaperien säilyttäjä rekisteröidään varmennettujen arvopaperien säilyttäjien kansalliseen rekisteriin kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun arvopaperien säilyttäjä on jättänyt rekisteröintihakemuksen, jossa esitetään todisteet kaikista seuraavista vaatimuksista:
 - a) verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueella, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon liitteessä I eikä delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I;
 - b) jos rekisteröintiä hakeva arvopaperien säilyttäjä on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa harjoittaa säilytystoimintaa; tai jos rekisteröintiä hakeva arvopaperien säilyttäjä on arvopaperikeskus, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa harjoittaa tällaista toimintaa. Jos rekisteröintiä hakeva arvopaperien säilyttäjä, jonka verotuksellinen kotipaikka on kolmannen maan lainkäyttöalueella, on saanut tällaisen toimiluvan sellaisen lainsäädännön nojalla, jonka jäsenvaltio ei katso vastaavan direktiiviä 2013/36/EU tai tapauksen mukaan direktiiviä 2014/65/EU, kyseinen jäsenvaltio voi katsoa, että tämä vaatimus ei täyty;
 - c) vakuutus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 sovellettavien säännösten tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueen vastaavan lainsäädännön noudattamisesta, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon liitteessä I tai delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I.

- 1 bis. Jäsenvaltioiden on sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä toimii toisen samaan rahoitusryhmittymään kuuluvan arvopaperien säilyttäjän puolesta ja huolehtii 6 artiklassa säädetyistä velvoitteista ja 9–13 a artiklassa säädetyistä velvoitteista ja vastuista.
- 1 a. Jos rekisteröintihakemuksen jättävän arvopaperien säilyttäjän verotuksellinen kotipaikka on sellaisella kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla direktiiviä 2010/24/EU tai veronkannossa avustamista koskevaa yleissopimusta ei sovelleta lähdeverotulojen menetyksen takaisin perimiseen kokonaan tai osittain 16 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat vaatia riittäviä ja oikeasuhteisia takuita sen varmistamiseksi, että tällainen veron alentamista koskeviin pyyntöihin liittyvä menetys maksetaan takaisin.
- 1 b. Jäsenvaltiot voivat hylätä rekisteröintihakemuksen, jos
- i) asianomaiset arvopaperien säilyttäjät ovat syyllistyneet yhteen tai useampaan rikokseen tai rikkomukseen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisen lainsäädännön nojalla, jossa tällaiset rikokset tai rikkomukset ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen. Lähdejäsenvaltio voi ottaa tällaiset rikokset tai rikkomukset, joihin arvopaperien säilyttäjät ovat syyllistyneet, huomioon ainoastaan, jos ne olivat tiedossa enintään 10 vuotta ennen rekisteröintihakemusta; tai
 - ii) jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.
2. Arvopaperien säilyttäjien on ilmoitettava viipymättä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista a–c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen muutoksista.
3. [poistettu]
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvopaperien säilyttäjä, jonka rekisteröinti on 1 b kohdan nojalla hylätty, voi hakea rekisteröintiä uudelleen, jos jäsenvaltiot ovat todenneet, että hylkäämiseen johtaneet olosuhteet on korjattu.

Kansallisesta rekisteristä poistaminen

1. Jäsenvaltioiden on poistettava kansallisesta rekisteristään varmennettu arvopaperien säilyttäjä, joka ei ole 6 artiklan 1 kohdan perusteella varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jos tällainen säilyttäjä
 - a) pyytää poistamista; tai
 - b) ei enää täytä 7 artiklan vaatimuksia.
2. Jäsenvaltiot voivat poistaa kansallisesta rekisteristään varmennetun arvopaperien säilyttäjän, joka ei ole 6 artiklan 1 kohdan perusteella varmennettu arvopaperien säilyttäjä ja
 - a) jonka on todettu jättäneen noudattamatta tämän direktiivin tai direktiivin (EU) 2015/849 tai verotuksellisenä kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan; tai
 - b) jonka on todettu syyllistyneen yhteen tai useampaan rikokseen tai rikkomukseen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisen lainsäädännön nojalla, jossa tällaiset rikokset tai rikkomukset ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen. Lähdejäsenvaltio voi ottaa tällaiset rikokset tai rikkomukset, joihin arvopaperien säilyttäjät ovat syyllistyneet, huomioon ainoastaan, jos ne olivat tiedossa enintään 10 vuotta ennen rekisteristä poistamista; tai
 - c) jos jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista varmennettua arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.

- 2 a. Jäsenvaltiot voivat 6 artiklan 1 kohdan perusteella kieltää varmennettua arvopaperien säilyttäjää pyytämästä alennusta tämän direktiivin nojalla,
- a) jos kyseisen varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu jättäneen noudattamatta tämän direktiivin tai direktiivin (EU) 2015/849 tai verotuksellisenä kotipaikkanaan olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan; tai
 - b) jos kyseisen varmennetun arvopaperien säilyttäjän on todettu syyllistyneen yhteen tai useampaan rikokseen tai rikkomukseen jäsenvaltion tai toisen lainkäyttöalueen kansallisen lainsäädännön nojalla, jossa tällaiset rikokset tai rikkomukset ovat johtaneet lähdeverotulojen menetykseen. Lähdejäsenvaltio voi ottaa tällaiset rikokset tai rikkomukset, joihin arvopaperien säilyttäjät ovat syyllistyneet, huomioon ainoastaan, jos ne olivat tiedossa enintään 10 vuotta ennen rekisteröintihakemusta; tai
 - c) kun jäsenvaltio tai toinen lainkäyttöalue on käynnistänyt asianomaista varmennettua arvopaperien säilyttäjää koskevan tutkinnan mahdollisista veropetoksista tai verotukseen liittyvistä väärinkäytöksistä, jotka voivat johtaa lähdeverotulojen menetykseen.

Jos tällaista toimenpidettä sovelletaan varmennettuun arvopaperien säilyttäjään sen jätettyä hakemuksen, toimenpide on sisällytettävä kyseistä varmennettua arvopaperien säilyttäjää koskeviin tietoihin toimenpiteen toteuttaneen jäsenvaltion ylläpitämässä kansallisessa rekisterissä.

3. [poistettu]
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvopaperien säilyttäjä, joka on poistettu kansallisesta rekisteristä 1 tai 2 kohdan nojalla tai jota on kielletty pyytämästä 2 a kohdan mukaista alennusta, rekisteröidään uudelleen tai se voi pyytää alennusta uudelleen, jos jäsenvaltiot ovat todenneet, että rekisteristä poistamisen tai alennuksen kieltämisen aiheuttaneet olosuhteet on korjattu.

2 JAKSO

RAPORTOINTI

9 artikla

Raportointivelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen kansallisessa rekisterissään olevia varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen liitteessä II olevassa A–E kohdassa tarkoitetut tiedot maksupäivää seuraavan toisen kuukauden kuluessa. Jos liiketoimen jotakin osaa koskeva toimitusohje on avoin, varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on ilmoitettava, mikä osa toimituksesta on avoin.
- 1 bis. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi vaatia kansallisessa rekisterissään olevia varmennettuja arvopaperien säilyttäjiä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen liitteessä II olevassa F kohdassa ja tapauksen mukaan G kohdassa tarkoitetut tiedot maksupäivää seuraavan toisen kuukauden kuluessa.
- 1 a. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen, että 5 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettu varmennettu arvopaperien säilyttäjä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen 1 kohdassa ja tapauksen mukaan 1 bis kohdassa tarkoitetut tiedot siitä arvopapereiden maksuketjun osasta, jota käsittelevä arvopaperien säilyttäjä ei ole varmennettu säilyttäjä.
- 1 b. [poistettu]

- 1 c. Sen estämättä, mitä 1, 1 bis ja 1 a kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet vaatiakseen, että ainoastaan niiden toimivaltaisen viranomaisen nimeämä tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimetty lähdeveroasiamies tai asianomaiseen arvopapereiden maksuketjuun kuuluva varmennettu arvopaperien säilyttäjä raportoi toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisten kohtien mukaiset tiedot. Varmennetut arvopaperien säilyttäjät antavat nämä tiedot arvopapereiden maksuketjussa peräkkäisessä järjestyksessä sen mukaisesti, mikä asema näillä varmennetuilla arvopaperien säilyttäjillä on siinä arvopapereiden maksuketjussa, johon ne kuuluvat, minkä johdosta tiedot lopulta päätyvät lähdeveroasiamiehelle tai asianomaiselle varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle.
2. [poistettu]
3. Edellä 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa III lukua ja ylläpitää 5 artiklan mukaisesti perustettua kansallista rekisteriä, eivät saa vaatia tietojen raportointia liitteessä II olevan E kohdan nojalla.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja viestintäkanavia koskevat vaatimukset liitteessä II tarkoitettujen tietojen raportointia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden kansallisessa rekisterissä olevat varmennetut arvopaperien säilyttäjät säilyttävät raportoituja tietoja tukevat asiakirjat 10 vuoden ajan ja tarjoavat pääsyn mahdollisiin muihin tietoihin, joita tarvitaan lähdeverosääntöjen asianmukaista soveltamista varten, ja niiden on vaadittava, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät poistavat tai anonymisoivat kaikki tällaisiin asiakirjoihin sisältyvät henkilötiedot heti tarkastuksen päätyttyä ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua raportoinnista.
6. [poistettu]

3 JAKSO

ALENNUSJÄRJESTELMÄT

10 artikla

Veron alentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta koskeva pyyntö

1. Lähdejäsenvaltioiden on vaadittava varmennettua arvopaperien säilyttäjää, joka ylläpitää lähdejäsenvaltiossa kotipaikkaansa pitävän henkilön jakamaa osinkoa tai maksamaa korkoa saavan rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, pyytämään kyseisen rekisteröidyn omistajan puolesta tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) rekisteröity omistaja on valtuuttanut varmennetun arvopaperien säilyttäjän pyytämään alennusta ja/tai palautusta sen puolesta; ja
 - b) varmennettu arvopaperien säilyttäjä on tarkastanut ja vahvistanut oikeuden alennukseen 11 artiklan mukaisesti tai tapauksen mukaan oikeuden palautukseen 13 a artiklan mukaisesti.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat evätä 12 ja 13 artiklassa säädettyjen järjestelmien mukaista alennusta tai palautusta koskevat pyynnot kokonaisuudessaan tai osittain, jos
- a) osinko on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevasta osakkeesta, jonka rekisteröity omistaja on hankkinut liiketoimessa, joka on toteutettu osingon irtoamispäivää edeltäneiden viiden päivän aikana;
 - b) osingonmaksu kohde-etuutena olevasta arvopaperista, jonka osalta alennusta pyydetään, liittyy rahoitusjärjestelyyn, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai joka ei ole muutoin päättynyt ennen osingon irtoamispäivää;
 - c) vähintään yksi arvopapereiden maksuketjun säilyttäjistä ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, eikä yksikään varmennettu arvopaperien säilyttäjä ole toiminut kyseisen arvopaperien säilyttäjän asemassa sovellettaessa 9 artiklaa 5 artiklan 4 a kohdan mukaisesti;
 - d) vaaditaan vapautusta lähdeverosta;
 - e) vaaditaan alennettua lähdeverokantaa, joka ei perustu kaksinkertaista verotusta koskeviin sopimuksiin;
 - f) bruttomääräinen osingonmaksu on vähintään [100 000 euroa] rekisteröityä omistajaa ja maksupäivää kohden. Tämä määrä vahvistetaan sen perusteella, mikä on brutto-osingon määrä yhteissijoitusyrityksessä pääomaosuuden omistavaa sijoittajaa kohden, kun kyseinen taustalla oleva sijoittaja on oikeutettu 13 a artiklan 1 a kohdan i tai ii alakohdan mukaiseen alennukseen.

Tätä kohtaa ei sovelleta, kun taho, jolla on oikeus ylimääräiseen lähdeveron alennukseen, on

- i. jäsenvaltion lakisääteinen eläkejärjestelmä tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos, **joka on rekisteröity tai hyväksytty jossakin jäsenvaltiossa direktiivin (EU) 2016/2341 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti**; tai
- ii. yhteissijoitusyritys, joka on direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määritelty **ja 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu** siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan k alakohdassa määritelty Euroopan unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan l alakohdassa määritelty Euroopan unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja.

Kaikki järjestelyt tai muut kuin 2 kohdan f alakohdan ii alakohdassa mainitut yhteissijoitusyritykset, joissa osingonmaksun jakamisen tai yrityksen perustamisen ainoana tarkoituksena on pitää se kyseistä määrää alhaisempana, johtavat tämän säännöksen soveltamiseen.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävä arvopaperien säilyttäjä ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä, jäsenvaltioiden on sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä pyytää tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta, jollei 5 artiklan 4 a kohdan ja 9 artiklan säännöksistä muuta johdu.
5. Edellä mainitut 12 ja 13 artiklan nojalla tapauksen mukaan sovellettavat alennus- tai palautusjärjestelmät eivät vähennä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia valtuuksia valvoa sellaista verotettavaa tuloa, johon tällaisia alennuksia tai palautuksia on sovellettu, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden verotusoikeuksiin.
6. Jos jäsenvaltiolla on ennen tämän direktiivin voimaantuloa käytössään veron alentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta koskeva järjestelmä tai näiden yhdistelmä ja jos kyseinen jäsenvaltio soveltaa III lukua 2 artiklan nojalla, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen nykyinen järjestelmä on III luvun säännösten mukainen tämän direktiivin kattamien alennus- ja palautushakemusten osalta, kun kyseessä ovat julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista saatavat osingot ja, ainoastaan jos jäsenvaltiot niin päättävät, julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista rajoitetusti verovelvollisille maksettavat korot. Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa ja soveltaa olemassa olevaa kansallista veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa tehdään tarkastuksia, joiden tarkoituksena on
- i) varmistaa kansallisten ja rajatylittävien tilanteiden yhdenvertainen kohtelu SEUT IV osaston 2 ja 4 luvun noudattamiseksi; tai
 - ii) soveltaa alennettuja lähdeverokantoja direktiivin 2003/49/EY tai direktiivin 2011/96/EU mukaisesti.

Rekisteröidyn omistajan kelpoisuutta koskeva huolellisuusvelvoite

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä, joka pyytää tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, saa tällaiselta rekisteröidyltä omistajalta vakuutuksen siitä, että rekisteröity omistaja
 - a) on se, joka on oikeutettu lähdeveron alennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, mukaan lukien oikeusperusta ja sovellettava lähdeverokanta; ja
 - aa) on tosiasiallinen edunsaaja, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; ja
 - b) on mukana tai ei ole mukana kohde-etuutena olevaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevaan osakkeeseen liittyvässä rahoitusjärjestelyssä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä; ja
 - c) sitoutuu ilmoittamaan ilman aiheetonta viivytystä varmennetulle arvopaperien säilyttäjälle kaikista olosuhteissaan tapahtuneista muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, tarkastavat varmennetun arvopaperien säilyttäjän käytettävissä olevien tietojen perusteella seuraavat seikat:
- a) rekisteröidyn omistajan eTRC-todistus tai lähdejäsenvaltion asianmukaiseksi katsoma todiste verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa. Lähdejäsenvaltio voi tätä varten katsoa asianmukaiseksi todisteeksi verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa sellaisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen, jonka sisältö vastaa 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä sisältöä ja joka täyttää liitteessä I olevan 1 kohdan tekniset vaatimukset;
 - aa) sen estämättä, mitä tämän kohdan a alakohdassa säädetään, lähdejäsenvaltion asianmukaisiksi katsomat asiakirjat tapauksissa, joissa rekisteröity omistaja on yhteisö, jolle ei voida myöntää eTRC-todistusta tai joka ei voi saada todistusta verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa, koska yhteisöä ei oteta verotuksellisesti huomioon ja sen tuloa (tai osaa siitä) verotetaan niiden henkilöiden tasolla, joilla on omistusosuus kyseisessä yhteisössä, mutta jolla on oikeus lähdeveron alennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti;

- b) rekisteröidyn omistajan ilmoitus ja verotuksellinen kotipaikka, jotka perustuvat niihin tietoihin, jotka varmennettu arvopaperien säilyttäjä on hankkinut tai on velvollinen hankkimaan ja joita ovat muun muassa muita verotustarkoituksia varten tai varmennettuun arvopaperien säilyttäjään direktiivin (EU) 2015/849 nojalla sovellettavien rahanpesun torjuntaa koskevien vaatimusten perusteella kerätyt tiedot tai kolmansissa maissa vaaditut vertailukelpoiset tiedot;
- c) rekisteröidyn omistajan oikeus tiettyyn alennettuun lähdeverokantaan lähdejäsenvaltion ja niiden lainkäyttöalueiden välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, joilla rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee, tai lähdejäsenvaltion asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- d) osingonmaksun tapauksessa sellaisen rahoitusjärjestelyn mahdollinen olemassaolo, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä;
- e) osingonmaksun tapauksessa, että rekisteröity omistaja on hankkinut kohde-etuutena olevan osakkeen liiketoimella, joka on toteutettu aikaisemmin tai viiden päivän kuluessa ennen osingon irtoamispäivää.

- 2 a. Jäsenvaltiot voivat sallia, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä hankkii tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja suorittaa tämän artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa säädetty tarkastukset vuosittain, paitsi jos varmennettu arvopaperien säilyttäjä tietää tai sillä on syytä olettaa, että olosuhteet ovat muuttuneet tai että tarkastettava ilmoitus tai tiedot ovat virheellisiä tai epäluotettavia.
3. [poistettu]
4. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan 4 a kohdassa säädettyssä tapauksessa sallittava, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä käyttää rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävän arvopaperien säilyttäjän keräämiä asiakirjoja ja tämän artiklan mukaisesti tarkastamia tietoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, että nämä velvoitteet ovat edelleen varmennetun arvopaperien säilyttäjän vastuulla.
5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta, säilyttävät kaikki tositteet ja asettavat ne saataville 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tässä artikkelissa tarkoitettua ilmoitusta koskevien sähköisten lomakkeiden vakiomallit, mukaan lukien kielijärjestelyt. Tällaisten mallien on sisällettävä 11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty tiedot, ja jäsenvaltioiden on voitava pyytää niiden avulla asiaa koskevia lisätietoja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artikkelissa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa järjestelmän, jonka avulla varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, voivat pyytää veron alentamista tulon lähteellä rekisteröidyn omistajan puolesta 10 artiklan mukaisesti toimittamalla lähdeveroasiamiehelle seuraavat tiedot:
 - a) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka tai tapauksen mukaan 11 artiklan 2 kohdan aa alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot; ja
 - b) lähdeverokanta, jota sovelletaan maksuihin kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Nopea palautusjärjestelmä

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa järjestelmän, jonka avulla varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, voivat pyytää ylimääräisen lähdeveron nopeaa palauttamista tällaisen rekisteröidyn omistajan puolesta 10 artiklan mukaisesti, jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot toimitetaan osingon tai koron maksupäivän kuukautta seuraavan toisen kuukauden kuluessa.
2. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä 1 kohdan mukaisesti tehty palautushakemus 60 kalenteripäivän kuluessa nopealle palautukselle vahvistetun hakuajan päättymisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 a kohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on sovellettava tällaisen palautuksen määrään korkoa 14 artiklan mukaisesti kultakin 60. päivän jälkeiseltä viivästyspäivältä.
3. Nopeaa palautusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle seuraavat tiedot:
 - a 1) liitteessä II olevassa B kohdassa tarkoitetun rekisteröidyn omistajan tunnistetiedot;
 - a) liitteessä II olevassa D kohdassa tarkoitetun osinko- tai korkomaksun tunnistetiedot ja tapauksen mukaan G kohdassa tarkoitettut tiedot;
 - b) sovellettavan lähdeverokannan oikeusperusta ja palautettavan ylimääräisen veron kokonaismäärä;
 - c) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka ja eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai tapauksen mukaan 11 artiklan 2 kohdan aa alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot;
 - d) edellä olevan 11 artiklan mukaisesti annettu rekisteröidyn omistajan ilmoitus.

- 3 a. Jäsenvaltiot voivat hylätä tämän artiklan nojalla tehdyn palautushakemuksen seuraavissa tapauksissa:
- a) tämän artiklan 1 tai 3 kohdassa taikka 10 tai 11 artiklassa säädetty vaatimukset eivät täyty;
 - b) liitteessä II tarkoitettuja tietoja, joita tarvitaan asianomaisen arvopapereiden maksuketjun rekonstruoinniseksi, ei ole toimitettu kokonaisuudessaan ja virheettömästi tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättyessä;
 - c) jäsenvaltio käynnistää riskinarviointikriteerien perusteella palautushakemusta koskevan tarkastusmenettelyn tai verotarkastuksen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Hylkääminen ei estä viivästyskoron soveltamista 2 kohdan mukaisesti, jos palautus lopulta myönnetään eikä a tai b alakohdassa säädettyjä olosuhteita ole olemassa.
- 3 b. Tämän artiklan 3 a kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu hylkäämisestä on ilmoitettava hakemuksen jättäneelle varmennetulle arvopapereiden säilyttäjälle, eikä se estä kansallisen lainsäädännön mukaisesti perustetun vakiomuotoisen palautusjärjestelmän mukaista palautushakemusta.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tämän artiklan mukaisten pyyntöjen toimittamisessa käytettäviä viestintäkanavia koskevat vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Epäsuoria sijoituksia koskevat erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että osinkoa tai korkoa saavan rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä ylläpitävä varmennettu arvopaperien säilyttäjä pyytää kyseisen rekisteröidyn omistajan puolesta tapauksen mukaan 12 artiklan mukaista lähdeveron alennusta tai 13 artiklan mukaista palautusta edellyttäen, että tämän artiklan 1 a – 1 d kohdassa säädetty vaatimukset on täytetty.
- 1 a. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa rekisteröidyn omistajan on oltava
 - i) yhteissijoitusyritys, joka pitää hallussaan arvopapereita sellaisten sijoittajien lukuun, joilla on oikeus lähdeveron alennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; tai
 - ii) sellaisen yhteissijoitusyrityksen rahaston säännöissä, perustamisasiakirjoissa tai tarjousesitteessä nimetty oikeushenkilö, joka pitää hallussaan sijoitustilillä osinkoa tai korkoa tuottavia arvopapereita ja jonka pitämän sisäisen kirjanpidon ansiosta nämä arvopaperit on mahdollista kohdentaa yksilöllisesti tapauksen mukaan kyseiselle yhteissijoitusyritykselle tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajille, jos yhteissijoitusyrityksellä tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus ylimääräisen lähdeveron alennukseen kyseisen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti.

- 1 b. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa alennusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on saatava
- a) jokaiselta alennukseen oikeutetulta yhteissijoitusyritykseltä tai tapauksen mukaan jokaiselta alennukseen oikeutetulta yhteissijoitusyrityksen sijoittajalta, jonka arvopapereita on rekisteröidyn omistajan hallussa, ilmoitus siitä, että
 - i) ne ovat oikeutettuja lähdeveron alennukseen osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, mukaan lukien oikeusperusta ja sovellettava lähdeverokanta; ja
 - ia) ne ovat tosiasiallisia edunsaajia, jos lähdejäsenvaltio sitä vaatii, osingon tai koron osalta lähdejäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai tapauksen mukaan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti; ja
 - ii) ne ovat antaneet luvan pyytää niiden puolesta alennusta tämän artiklan mukaisesti; ja
 - iii) jos alennus myönnetään, ne luopuvat oikeudestaan pyytää itse alennusta lähtöjäsenvaltiolta tämän direktiivin tai jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisten järjestelmien nojalla;
 - b) tämän artiklan 1 a kohdan i alakohdassa tarkoitettulta rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus maksettuun osinkoon tai korkoon sovellettavista lähdeverokannoista;

- c) tämän artiklan 1 a kohdan ii alakohdassa tarkoitettulta rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus siitä yhteissijoitusyrityksestä, jonka lukuun osingon tai koron perustana olevia arvopapereita pidetään hallussa, sen sisäisen kirjanpidon mukaisesti, sekä maksettuun osinkoon tai korkoihin sovellettavista lähdeverokannoista;
- d) rekisteröidyltä omistajalta ilmoitus 11 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

- 1 c. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa veron alentamista tulon lähteellä 12 artiklan nojalla pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava lähdeveroasiamiehelle 12 artiklassa tarkoitettujen tietojen sijaan tapauksen mukaan tämän artiklan 1 b kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä tieto yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan yhteissijoitusyrityksen sijoittajien verotuksellisesta kotipaikasta tai 11 artiklan 2 kohdan aa alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot ja, jos yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus alennukseen, kullekin alennukseen oikeutetulle sijoittajalle tapauksen mukaan 13 a artiklan 1 a kohdan i alakohdan tai 13 a artiklan 1 a kohdan ii alakohdan nojalla kuuluvan osingon tai koron määrä.
- 1 d. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa nopeaa palautusta 13 artiklan nojalla pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toimitettava lähdejäsenvaltiolle 13 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tietojen sijaan tämän artiklan 1 b kohdassa tarkoitettut tiedot sekä tieto yhteissijoitusyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajien verotuksellisesta kotipaikasta, mukaan lukien tapauksen mukaan eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai 11 artiklan 2 kohdan aa alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sisältyvät tiedot ja, jos yhteissijoitusyrityksen sijoittajilla on oikeus palautukseen, kullekin yhteissijoitusyrityksen palautukseen oikeutetulle sijoittajalle kuuluvien osinkojen tai korkojen määrä tapauksen mukaan 13 a artiklan 1 a kohdan i alakohdan tai 13 a artiklan 1 a kohdan ii alakohdan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että varmennetut arvopaperien säilyttäjät, jotka pyytävät tämän artiklan nojalla alennusta rekisteröidyn omistajan puolesta, tarkastavat kyseisten varmennettujen arvopaperien säilyttäjien käytettävissä olevien tietojen perusteella seuraavat seikat:
- a) edellä 11 artiklan 2 kohdan a tai aa alakohdassa tarkoitettut asiakirjat tapauksen mukaan kustakin yhteissijoitusyrityksestä tai kustakin yhteissijoitusyrityksen sijoittajasta, jolla on oikeus alennukseen tai palautukseen;
 - b) yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan yhteissijoitusyrityksen sijoittajien oikeus tiettyyn vapautukseen tai alennettuun lähdeverokantaan lähdejäsenvaltion ja verotuksellisenä kotipaikkana toimivan lainkäyttöalueen välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, tai lähdejäsenvaltion asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - c) osingonmaksun tapauksessa sellaisen rahoitusjärjestelyn mahdollinen olemassaolo, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä.
3. [poistettu]
4. [poistettu]
5. Edellä 11 artiklan 1, 2 ja 2 a kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos alennusta tai palautusta haetaan tämän artiklan nojalla.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja 1 d kohdan mukaisten pyyntöjen toimittamisessa käytettäviä viestintäkanavia koskevat vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Viivästyskorot

Jäsenvaltioiden, joiden kansallisessa lainsäädännössä on tällaisia säännöksiä, on 13 artiklan 2 kohdan mukaan sovellettava korkoa, joka on yhtä suuri kuin korko tai vastaava maksu, jota jäsenvaltio soveltaa tapauksen mukaan osinkojen tai korkojen verotukseen liittyvien lähdeveron palautusten viivästyneisiin maksuihin.

15 artikla

Vakiomuotoinen palautusjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on vakiomuotoinen palautusjärjestelmä, jota sovelletaan, jos tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat veron alentamista koskevat hakemukset jätetään 12 artiklan ja tapauksen mukaan 13 artiklan mukaisten järjestelmien ulkopuolelle.
2. Jos 12 artiklaa ja tapauksen mukaan 13 artiklaa ei sovelleta osinkoihin, koska tämän direktiivin edellytykset eivät täyty, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla veloitetaan palautukseen oikeutetut tai heidän valtuutetut edustajansa, jotka pyytävät tällaisista osingoista perittävän ylimääräisen lähdeveron palauttamista, toimittamaan vähintään liitteessä II olevassa E kohdassa vaaditut tiedot, paitsi jos nämä tiedot on jo toimitettu 9 artiklan mukaisten velvoitteiden mukaisesti.

16 artikla

Vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisessa lainsäädännössään asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varmennettu arvopaperien säilyttäjä, joka laiminlyö kokonaisuudessaan tai osittain 9, 10, 11, 12 ja 13 ja 13 a artiklan mukaiset velvoitteensa, voidaan saattaa vastuuseen lähdeverotulojen menetyksestä kokonaisuudessaan tai osittain.
2. [poistettu]

IV LUKU

SEURAAMUKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

17 a artikla

Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen julkaisut

1. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee vuosittain ja 120 työpäivän kuluessa kunkin vuoden alusta ja viimeistään vuodesta 2026 alkaen kunkin jäsenvaltion markkina-arvon ja markkina-arvosuhteen **ainakin** edelliseltä vuodelta. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi menetelmistä, joilla lasketaan 3 artiklan 22 b alakohdassa määritelty markkina-arvo ja 22 c alakohdassa määritelty markkina-arvosuhde. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään **yhdeksän kuukauden** [...] kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta [...].
2. Siirretään komissiolle valta antaa 1 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011⁶ tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

19 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2032 mennessä tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitettuja raportointimekanismeja koskevien tavoitteiden saavuttamisen vaikutuksia sekä tapauksia, joissa 2 artiklan 4 kohdan edellytykset täyttävät jäsenvaltiot eivät sovelle III lukua. Komissio toimittaa samassa määräajassa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- 1 a. Komissio tarkastelee ja arvioi 31 päivään joulukuuta 2034 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi tämän direktiivin toimintaa sekä mahdollista tarvetta muuttaa yksittäisiä säännöksiä, ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 3 kohdan mukaisesti komissiolle direktiivin arviointia varten tarvittavat vuotuiset tilastotiedot, jotta voidaan parantaa lähdeveron alentamiseen sovellettavia menettelyjä kaksinkertaisen verotuksen vähentämiseksi ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjumiseksi.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

3. Komissio vahvistaa 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon tilastotiedoista, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin arviointia varten, sekä kyseisten tietojen toimittamismuodon ja -ehdot.
4. Komissio pitää sille tämän direktiivin mukaisesti toimitetut tiedot luottamuksellisina unionin toimielimiin sovellettavien säännösten mukaisesti.
5. Jäsenvaltion komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimittamia tietoja sekä kaikkia komission tällaisia tietoja käyttäen laatimia kertomuksia tai asiakirjoja voidaan lähettää muille jäsenvaltioille. Lähetettyjä tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samankaltaisille tiedoille säädettyä suojaa.

20 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin asianmukaista soveltamista varten rajoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁷ 13–19 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa siinä määrin kuin se on tarpeen mainitun asetuksen 23 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etujen turvaamiseksi ja siltä osin kuin tällaiset velvollisuudet tai tällaisten oikeuksien käyttö voivat vaarantaa kyseisten etujen suojaamisen.
2. Kun varmennetut arvopaperien säilyttäjät ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät henkilötietoja, niitä on pidettävä asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä niiden tämän direktiivin mukaisten toimien yhteydessä.
3. Tämän direktiivin mukaisesti käsiteltyjä tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, on säilytettävä vain niin kauan kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja joka tapauksessa kunkin rekisterinpitäjän vanhentumisaikoja koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

21 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltion, joka perustaa kansallisen rekisterin ja pitää sitä yllä 5 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava komissiolle siitä sekä tällaista rekisteriä koskevien sääntöjen mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2030.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
3. Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät 2 artiklan 4 kohdan edellytykset ajankohtana, kun direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja jotka päättävät olla soveltamatta III lukua, on ilmoitettava asiasta komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä mahdollisista myöhemmistä muutoksista, jotka koskevat niiden kansallista veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää 3 artiklan 22 a kohdassa säädettyjen edellytysten osalta.

Kyseisten jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin III luvun noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 2 artiklan 4 kohdassa vahvistetun mukaisesti tai **viiden** [...] vuoden kuluessa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen **neljännen** [...] kerran peräkkäin 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti suorittamasta tietojen julkaisusta ja osoitettava, että ne saavuttavat tai ylittävät 2 artiklassa säädetyn markkina-arvosuhteen kynnysarvon.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

DIREKTIIVIN 4 ARTIKLASSA TARKOITETTU VEROTUKSELLISTA KOTIPAIKKAA KOSKEVA DIGITAALINEN TODISTUS

Tekniset vaatimukset

1. Verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - se on annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014⁸ mukaisella sähköisellä leimalla varustettuna;
 - se on voitava esittää sekä ihmisten että koneiden luettavissa olevana PDF-asiakirjana tai muussa vastaavassa muodossa, jota voidaan käyttää automatisoiduissa järjestelmissä;
 - sen on oltava tulostettavissa;
 - sen on sisällettävä avoin tekstikenttä, johon voidaan sisällyttää 4 artiklan g alakohdan mukaiset tiedot.
2. Jos oikeudelliset ja tekniset vaatimukset täyttyvät unionissa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön eurooppalaisen digitaalisen identiteetin lompakkoon⁹ perustuvan todentamisprosessin.

Komitea tukee komissiota siinä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen. Komitea voi lisäksi antaa teknistä tukea, joka liittyy verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen teknisen perustan mahdollisiin muutoksiin tai uuteen tekniseen kehitykseen.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2024/1183, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, asetuksen (EU) N:o 910/2014 muuttamisesta eurooppalaisen digitaalisen identiteetin kehityksen vahvistamisen osalta.

LIITE II

DIREKTIIVIN 9 JA 15 ARTIKLASSA TARKOITETTU RAPORTOINTI

Varmennettujen arvopaperien säilyttäjien on annettava seuraavat tiedot vastaavassa XML-muodossa:

Tietojen tyyppi	Täsmennys
A. Tiedot henkilöstä, joka antaa tiedot	
Varmennetun arvopaperien säilyttäjän tai tapauksen mukaan lähdeveroasiamiehen nimi	
EUID-tunniste, oikeushenkilötunnus (LEI) tai vaihtoehtoinen tunnus	
Virallinen osoite	
Muut asiaankuuluvat tiedot	Lähdejäsenvaltion antama verotunniste, jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama verotunniste. Verotunnisteen antava(t) lainkäyttöalue(et) Sähköpostiosoite ja puhelinnumero
Ilmoitus siitä, annetaanko tiedot 9 artiklan 1 a kohdan mukaisesti	Tiedot arvopaperien säilyttäjistä, joka ei ole varmennettu arvopaperien säilyttäjä (nimi ja EUID-tunniste, oikeushenkilötunnus (LEI) tai vaihtoehtoinen tunnus)

B. Tiedot osingon tai koron saajasta	
Arvopaperien säilyttäjän tai osingon tai koron saavan lopullisen sijoittajan tunnistetiedot Sovellettaessa 9 artiklan 1 c kohdan mukaista raportointivaihtoehtoa lähdeveroasiamiehen tai nimetyn arvopaperien säilyttäjän on raportoitava tiedot osingon tai koron saavasta lopullisesta sijoittajasta.	
Luonnollinen henkilö	Nimi, verotunniste (lähdejäsenvaltion antama verotunniste, jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama verotunniste), verotunnisteen antava(t) lainkäyttöalue(et), syntymäaika, osoite
Yhteisö	Nimi, verotunniste (lähdejäsenvaltion antama verotunniste, jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama verotunniste), verotunnisteen antava(t) lainkäyttöalue(et), osoite ja tapauksen mukaan LEI tai EUID-tunniste Jos tunnistetta ei ole, oikeudellinen muoto ja perustamispäivä.

Tiedot verotuksellisesta kotipaikasta (täytetään, kun A kohdassa mainittu henkilö on rekisteröidyn omistajan varmennettu arvopaperien säilyttäjä)	eTRC-todistuksen tarkastuskoodi tai tapauksen mukaan 11 artiklan 2 kohdan aa alakohdassa tarkoitetut tiedot
	Verotuksellisen kotipaikan sijaintimaan nimi
Sijoitustilin numero	Sen säilytystilin numero, jolla maksun saavan arvopaperien säilyttäjän / sijoittajan arvopapereita säilytetään

Tilityyppi	Asetuksen (EU) N:o 909/2014 38 artiklan mukainen tilityyppi sekä muut tilit: A – Oma tili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja) B – Kolmannen osapuolen yleistili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja asiakkaiden lukuun) C – Kolmannen osapuolen henkilötili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja asiakkaan puolesta) D – Kolmannen osapuolen yleistilin yksityiskohtainen rekisteritili (asiakkaan arvopaperit, jotka sisältyvät alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistujan ylläpitämään kolmannen osapuolen yleistiliin) E – Kolmannen osapuolen globaali tili, muu kuin B F – Arvopaperin haltijan henkilötili, muu kuin D tai C G – Muu tilityyppi
------------	---

C. Tiedot osingon tai koron maksajasta	
Sen arvopaperien säilyttäjän tunnistetiedot, jolta tietojen raportoiija saa osingon tai koron Sovellettaessa 9 artiklan 1 c kohdan mukaista raportointivaihtoehtoa: C osa sisältää tiedot kustakin varmennetusta arvopaperien säilyttäjistä, joka on osa arvopaperien maksuketjua. Nämä tiedot liittyvät arvopaperien säilyttäjien peräkkäiseen maksuketjuun.	
Oikeushenkilö	Nimi, LEI, verotunniste (lähdejäsenvaltion antama verotunniste, jos sellainen on saatavilla, ja verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueen antama verotunniste), verotunnisteen antava(t) lainkäyttöalue(et), osoite ja tapauksen mukaan EUID-tunniste
Sijoitustilin numero	Sen säilytystilin numero, jolla maksun lähettänyt arvopaperien säilyttäjä säilytti arvopapereita

Tilityyppi	Asetuksen (EU) N:o 909/2014 38 artiklan mukainen tilityyppi sekä muut tilit: A – Oma tili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja) B – Kolmannen osapuolen yleistili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja asiakkaiden lukuun) C – Kolmannen osapuolen henkilötili (jota ylläpitää alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistuja asiakkaan puolesta) D – Kolmannen osapuolen yleistilin yksityiskohtainen rekisteritili (asiakkaan arvopaperit, jotka sisältyvät alkuperäisen arvopaperirekisterin arvopaperikeskuksen osallistujan ylläpitämään kolmannen osapuolen yleistiliin) E – Kolmannen osapuolen globaali tili, muu kuin B F – Arvopaperin haltijan henkilötili, muu kuin D tai C G – Muu tilityyppi
------------	---

C. Tiedot osingosta tai korosta	
Liikkeeseenlaskija	Nimi, verotunniste tai, jos sellaista ei ole, LEI tai EUID-tunniste, virallinen osoite
ARVOPAPERIKESKUS	Alkuperäistä arvopaperirekisteriä ylläpitävän arvopaperikeskuksen tunnistetiedot
ISIN-numero	Arvopaperin tunnistetiedot
Arvopaperin tyyppi	Osaketyypin, talletustodistuksen kohde- etus, joukkovelkakirjalaina
Maksun saamiseen oikeuttavien arvopaperien lukumäärä	Selvitettyjen arvopaperien lukumäärä
	Selvittämättömien arvopaperien lukumäärä
Maksutyyppi	Käteinen Osakkeet (ilmoitetaan, ovatko ne peräisin ilmaisosakkeista, ja ISIN-numero)
COAF (virallinen organisaatiotapahtumatunnus) tai, jos sitä ei ole saatavilla, yksityiskohtaiset tiedot osingon/koron jaosta	Tapahtuman (osingon/koron jaon) tunnistetiedot
Asianomaiset päivämäärät	Osingon irtaamispäivä, kirjaamispäivä, maksupäivä
Saadun/saatavan osingon tai koron määrä ja valuutta	Bruttomäärä, nettomäärä

Lähdeveroa koskevat tiedot	Sovellettu tai sovellettava lähdeverokanta, pidätetty määrä, mahdollisesti sovellettavan lisämaksun määrä ja taso
	Sovellettavan lähdeverokannan oikeusperusta (<i>täytetään, kun A kohdassa mainittu henkilö on rekisteröidyn omistajan varmennettu arvopaperien säilyttäjä</i>)
Käteistilin IBAN-numero	Sen tilin IBAN-numero, jolle maksu on siirretty

E. Tiedot sellaisista väärinkäytösten vastaisista toimenpiteistä, jotka alennusta tai palautusta pyytävän varmennetun arvopaperien säilyttäjän on toteutettava	
Kohde-etuutena olevien julkisen kaupankäynnin kohteena olevien osakkeiden pitoaika	Kaksi laatikkoa: 1) kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka on hankittu vähintään viisi päivää ennen osingon irtoamispäivää – osakkeiden lukumäärä 2) kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka on hankittu osingon irtoamispäivää edeltäneiden viiden päivän aikana – osakkeiden lukumäärä (First In First Out (FIFO) -menetelmää käytetään tavallisissa kaupankäyntipositioissa)
Rahoitusjärjestelyä koskevat tiedot	Ilmoitetaan todisteet kohde-etuutena oleviin julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin osakkeisiin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä
	Rahoitusjärjestelyyn liittyvät kohde-etuutena olevat osakkeet – osakkeiden lukumäärä
	Kohde-etuutena olevat osakkeet, jotka eivät liity rahoitusjärjestelyyn – osakkeiden lukumäärä

F. Liiketoimia koskevat tiedot, joita lähdejäsenvaltio voi pyytää 9 artiklan 1 bis kohdan mukaisesti	
Tiedot kohde-etuutena olevia arvopapereita koskevista liiketoimista tietojen kirjaamispäivää edeltävän yhden vuoden ja sen jälkeisten 45 päivän ajalta.	Kaupantekopäivät
	Sopimuksen mukaiset tai sovitut toimituspäivät
	Toteutuneet toimituspäivät
	Kaupankäynnin kohteena olevien arvopaperien lukumäärä
	Liiketoimen tyyppi: osto, myynti, lainaus, siirto, muu

G. Talletustodistuksia koskevat tiedot, joita lähdejäsenvaltio voi pyytää 9 artiklan 1 bis kohdan mukaisesti	
Kun kyseessä on talletustodistuksesta johtuva osingonmaksu	Talletustodistusten ja kohde-etuutena olevien osakkeiden nimi, kansainvälinen arvopaperitunniste (esim. ISIN-koodi)
	Sen pankin nimi, johon kantaosakkeet on talletettu
	Talletustodistusten ja kantaosakkeiden välinen suhde
	Rekisteröidyn omistajan hallussa olevien osinkoon oikeuttavien talletustodistusten lukumäärä
	Talletustodistuksesta saatavan osingon maksupäivä
	Liikkeeseen laskettujen talletustodistusten kokonaismäärä kirjaamispäivänä
	Kaikkien liikkeeseen laskettujen talletustodistusten kohde-etuutena olevien osakkeiden kokonaismäärä kirjaamispäivänä